

2/2020

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

PASOVÁNÍ PŘEDŠKOLÁKŮ

Foto: zaměstnanci MŠ Lužice

Foto na titulní straně: Petra Lorencová

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice 2

Rekonstrukce Sokolovny
75. výročí osvobození obce Lužice
Proč nemáme bankomat
Změny v orgánech obce
Knihovna
Právnícké okénko
Představujeme se – Jan Pecka
Vyjádření zastupitele

Sociální služby 10

Poděkování

My všichni školou povinní .. 11

Slovo ředitele
Distanční výuka
Paní učitelka Danuše Vojkovská
Mateřská škola
Základní umělecká škola

Spolky 21

Cimbálová muzika
Brontosaurius
Skauti
Vodní skauti
Rozkvetlé Lužice
Včelaři

Informace ze Starého kvartýru

Historie 27

Lužické kino
Lužická tvrz
Muzejní sbírky

Příroda – ekologie 33

Vyhodnocení třídění odpadů
Přehled vývozu popelnic
Kauza šterkopisek

Sport 36

Zprávy z hřiště
Veterán Cup
SRTG
Fitness centrum Lužice

Okénko Joži Trefy 39

Poděkování 39

Slovo starosty

Milí spoluobčané,

prožili jsme zvláštní jaro. Jeho symbolem se staly roušky na ústech, prázdné ulice, uzavřené školy, školky a hranice, omezení činností úřadů, firem, nekonání žádných kulturních, sportovních a společenských akcí... Smutný čas s trochou strachu, obav a alespoň v počátku i nervozity. Věříme, že nejhorší máme za sebou a život každého z nás, našich rodin, sousedů i život celé obce se vrátí do normálnějších a přirozenějších kolejí.

V Lužicích jsme neměli za celou dobu nouzového stavu žádný pozitivní případ nákazy, což je jistě dobrá zpráva.

Opakovaně a srdečně děkuji všem, kteří se zodpovědným chováním vůči sobě i svému okolí přičinili o to, že se nákaza naší obcí vyhnula.

Nicméně i během onoho zvláštního jara se v obci pár věcí událo.

O zahájení rekonstrukce Sokolovny píší na jiném místě tohoto zpravodaje. Proměnou prošel i prostor před radnicí v samotném centru obce. Z ohlasů vnímám, že se vám změna většinou zamlouvá, že příjezd do obce dostal novou dimenzi a nový rozměr. Celý záměr se v těchto dnech dokončuje a nová, volnější a vzdušnější podoba centra obce se stane na nemálo let součástí Lužic.

Díky podpoře obce, sponzorů a sbírek farníků byl v dubnu vymalován celý kostel a na podlahy pak následně položen nový koberec. Kostel byl nově malován po čtvrtstoletí a myslím, že si tato skutečnost rovněž zaslouží zmínku ve zpravodaji. Věřící a návštěvníci bohoslužeb vlastním úsilím přispěli k přípravě prostor na malování (vystěhování soch, nábytku, lavic, kobereců a dalších), po jeho dokončení pak kostel uklidili, nastěhovali zpět vše potřebné a připravili celý prostor pro bohoslužby i jiné akce, které se v interiéru kostela konají. Kostel patří k hlavním dominantám obce a na jeho dobrém a pěkném stavu by mělo záležet každému z nás bez ohledu na to, jsme-li katolíci či ateisté. Oprýskaný, neudržovaný a zarostlý kostel působí smutně a vrhá špatné světlo na celou komunitu, k níž patří. Je potěšitelné, že Lužicím na stavu kostela záleží a není nám lhostejný.

Na veřejném jednání zastupitelstva obce dne 5. 5. 2020 bylo projednáno a následně schváleno druhé rozpočtové opatření pro letošní rok, to bohužel neskýtalo radostný pohled. Tímto opatřením jsme snížili díky pandemii a ekonomickým dopadům z ní plynoucím příjmy obce pro letošní rok o 7,3 mil. Kč. Této skutečnosti musíme podříditi hospodaření obce ve zbytku letošního roku. Propad je to však velký a zásadní. Bude-li skutečnost na konci roku lepší, nebo naopak ještě horší, posoudíme opravdu až v jeho závěru. Predikce a propočty jsou různé a nemálo se liší. V dubnu proběhla druhá část kontroly hospodaření obce za rok 2019 (ta první se konala na podzim minulého roku). Závěr kontroly je pozitivní a konstatuje, že kontrola nezjistila při přezkoumání hospodaření obce za rok 2019 žádné chyby a nedostatky. Celá zpráva byla předložena červnovému jednání zastupitelstva.

Během prázdninových měsíců připravujeme tradičně některé investice do školních budov a pozemků. Letos proběhne kompletní rekonstrukce kotelny v budově školní družiny, na niž se nám podařilo zajistit dotace ze strany Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Samotné práce byly zahájeny v posledním červnovém týdnu. V mateřské škole pak dojde k úpravě

ploch na dětském hřišti, jde o nahrazení stávajícího písku novými dopadovými plochami pod herními prvky, zbytek ploch bude doplněn zeminou a oset trávou. Rodiče dětí a pracovníce školky po této úpravě dlouhodobě volají.

Milí spoluobčané, stojíme na počátku léta 2020. Ať je jeho průběh veselejší, barevnější, klidnější a normálnější, než byl průběh letošního jara.

Přeji vám všem pěkné a pokojné prázdniny a čas dovolených, radost-

né putování po vlastech českých, slezských a moravských, dobrou mysl a pozitivní náladu. S ní jdou věci vždycky lépe.

V úctě a respektu

Tomáš Klásek
starosta

Aktuálně z radnice

REKONSTRUKCE SOKOLOVNY – PRŮBĚŽNÁ INFORMACE

Koronavirus nekoronavirus, pandemie nepandemie, rekonstrukce Sokolovny v březnu letošního roku začala. Uplynulé měsíce se nesly ve znamení demoličních prací ve všech úrovních budovy. Odstraněno bylo kompletní obložení stěn, podhled ze stropů, vybourány byly některé příčky, nově se začala pokládat splašková kanalizace, odstraněny byly staré vrstvy podlah v suterénu budovy či na balkonech. Pravidelně probíhá každou středu kontrolní den, jehož se účastní všechny zainteresované subjekty, jež se na rekonstrukci podílejí. Tento den se řeší vzniklé problémy, nejasnosti a případné úpravy projektu.

T. J. Sokol, který je nositelem dotace na tuto investiční akci, již tuto dotaci ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR obdržel, a to ve výši 17,25 mil. Kč. Tato částka je konečná, vše ostatní bude hrazeno z rozpočtu obce – část stavebních prací, nové vybavení Sokolovny nábytkem a sportovním náradím, změny projektu atd.

Finanční prostředky na stavební práce Zastupitelstvo obce Lužice na svém zasedání dne 5.

5. 2020 odsouhlasilo, a to formou dotace pro lužický Sokol ve výši 9,5 mil. Kč.

Tyto prostředky obec rozumným hospodařením v roce 2019 ušetřila právě na rekonstrukci Sokolovny, a máme je tudíž k dispozici. V současnosti bylo z těchto prostředků převedeno na projektový účet T. J. Sokol 1,5 mil. Kč.

Dá se tedy tvrdit, že kombinací přidělené dotace a uspořené práce v rozhodující míře finančně pokryty. A to je myslím dobrá zpráva. Z přiložených fotografií posuďte sami stav budovy i průběhu prací.

Tomáš Klásek
starosta

Rekonstrukce Sokolovny
foto: Petra Lorencová

75. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ OBCE LUŽICE

Bez ceremonií, ale samozřejmě nezapomínáme.

I letos jsme si připomněli konec 2. světové války položením věnce k pomníku u základní školy.

Foto: Petra Lorencová

PROČ NEMÁME V OBCI BANKOMAT

V polovině května jsme vedli několik jednání o případné instalaci bankomatu v obci. Obdrželi jsme v této souvislosti dvě nabídky, první od jedné soukromé společnosti, druhou od jedné banky, působící na českém trhu. Bohužel obě nabídky jsou pro obec natolik nevýhodné, že instalace bankomatu není reálná. Ptáte se, jaké ony nabídky jsou?

Nejmenovaná společnost požaduje měsíční poplatek za pronájem bankomatu ve výši 12.000 Kč bez DPH, což ročně představuje částku 174.000 Kč včetně DPH. A to si obec ekonomicky nemůže dovolit.

Nabídka banky byla konstruována trošku jinak, ale v konečném důsledku podobně. Banka požadovala garantovaný počet měsíčních transakcí v bankomatu, a to ve výši 850 výběrů, což představuje v průměru cca 28 transakcí denně, čehož myslím v obci nedosáhneme. Nebude-li tento počet transakcí dodržen, bude obec platit 30 Kč za každou chybějící transakci do uvedeného počtu. Ve finále se pak odhadem dostáváme na podobnou měsíční částku, jakou požaduje v prvním případě soukromá společnost (např. při absenci 350 výběrů za měsíc by to bylo 10.500 Kč bez DPH).

Bylo by ekonomicky nezodpovědné, aby obec tímto způsobem podporovala jakoukoli banku, které dlouhodobě vykazují stamilionové a miliardové zisky.

Kromě této ekonomické roviny však existují i další důvody k tomu, že se v obci bez bankomatu budeme muset zatím obejít.

Konkrétně:

1. Výrazný a trvalý nárůst bezhotovostních plateb, který v nedávné koronavirové době ještě stoupl.
2. Technologické možnosti plateb on-line přes počítače, tablety, mobilní telefony atd.
3. Blízkost Hodonína s řadou bank, a tedy i bankomatů s možností výběru hotovosti.
4. Poplatky klientů za výběr hotovosti podle typu bankomatu a konkrétní banky a jejího ceníku.

Existují zcela určitě i další subtilnější důvody, které nehovoří ve prospěch instalace bankomatu v Lužicích.

Obec je i nadále připravena nabídnout pro instalaci bankomatu vlastní místo, je ochotna na své náklady toto místo připravit a upravit. Není však ochotna přispívat desetitisíci na bankovní byznys. Myslím, že to je stanovisko rozumného a zodpovědného hospodáře.

Tomáš Klásek
starosta

ZMĚNY V ORGÁNECH OBCE

Při veřejném jednání Zastupitelstva obce Lužice dne 5. května došlo k několika personálním změnám v radě obce a následně pak i na pozici předsedkyně kulturní komise.

Po obci koluje několik různých informací, tu uvěřitelných více, tu uvěřitelných méně, některé jsou myslím i neuvěřitelné. Je zřejmé, že různí aktéři těchto změn je budou interpretovat různě, mnohdy protichůdně. Důležité je, že se z celé situace podařilo nalézt východisko. A to takové, které vychází z dohody všech volebních stran, které kandidovaly v říjnu 2018 v komunálních volbách. Nezapomínejme ani na ně. Tyto volby přinesly nějaké výsledky, tyto volby, a to je jejich smyslem, přinesly nějaké rozložení sil v obci a v něm jsme nuceni pracovat, jednat, řešit vzniklé problémy, přijímat rozhodnutí, hospodařit se svěřeným majetkem a financemi.

KNIOVNA

MÍSTNÍ KNIOVNU ČEKÁJÍ VELKÉ ZMĚNY

V květnu tohoto roku rozhodlo na svém jednání zastupitelstvo obce o změnách v provozu knihovny od září 2020. Dojde jak ke změnám personálním, tak ke změnám provozním.

Knihovny v celé republice již delší dobu neslouží jen k půjčování knih, ale ve větší míře fungují jako **komunitní centra**. Díky komunitním činnostem jsou hlavně malé knihovny více navštěvovány a často takto získávají i nové čtenáře, kteří by běžně do knihovny nepřišli. Tomuto trendu chceme přizpůsobit i lužickou knihovnu. Není však účelem nutně získávat „pasivní“ čtenáře, cílem je, aby knihovna žila.

JAKÉ ZMĚNY TEDY NASTANOU?

Od září bude zavedena nová provozní doba, a to **pondělí 13–18 hodin a úterý 7–12 hodin**, novou knihovnicí bude Petra Lorencová, u níž bude upravena stávající pracovní náplň na OÚ Lužice.

Stávající knihovnici Jitce Novákové děkujeme za dlouholetou činnost v knihovně.

Provozní doba bude sice zkrácena o pět hodin, ale dle statistiky z loňského roku byli v knihovně v průměru 3 čtenáři denně, proto je provozní doba ve srovnání s knihovnami z okolí dostačující (pro srovnání ze statistik za loňský rok: Lužice: 85 čtenářů, otevřeno 15 hodin týdně; Mikulčice: 90 čtenářů, otevřeno 5 hodin týdně; Dolní Bojanovice: 284 čtenářů, otevřeno 15 hodin

Výsledky voleb jsou nezměnitelná skutečnost, a to až do výsledku voleb příštích.

Proto je důležité, že nové personální obsazení orgánů obce vychází z dohody zúčastněných stran.

Nové složení Rady obce Lužice od 6. 5. 2020:

Mgr. Tomáš Klásek – starosta
Ing. Jakub Buchta – místostarosta
Ing. Jiří Domanský – člen rady obce
Jan Pecka – člen rady obce
Petr Slatinský – člen rady obce

Úředním dnem místostarosty obce Ing. Jakuba Buchty je pondělí 7–17 hodin,
kontakt: e-mail: mistostarosta@luziceuhodonina.cz,
telefon: 511 117 826, 602 338 769.

týdně; Prušánky: 297 čtenářů, otevřeno 15 hodin týdně).

Současně s úterní dopolední otevřací dobou budou probíhat každé sudé úterý **dopolední dílny pro nejmenší děti s maminkami** (či jiným dospělým doprovodem). Dílny budou zdarma a bez předchozí registrace. Můžete přijít jednou, dvakrát, vícekrát. Vždy bude připraveno malé tvoření nebo můžete jen tak strávit dopoledne v knihovně a třeba se seznámit s ostatními rodiči a dětmi či využít prostor pro prohlížení knih. V knihovně je k dispozici hrací koutek pro děti a možnost malého občerstvení (voda, káva, čaj).

AKCE

Kromě dopoledních dílen pro nejmenší budou probíhat i další akce **pro veřejnost** – např. příležitostné přednášky, dílny zaměřené na tradiční svátky nebo roční období, večery s pohádkami, prázdninové akce, dále také **besedy pro děti ze školky a školy**. Na tyto akce se můžete těšit již od **září** (pokud to současná situace dovolí).

Postupně bychom chtěli zařadit také více **knihovnických akcí**, jako je Týden knihoven, Celé Česko čte dětem, Noc s Andersenem s celostátním tématem, akce k důležitým výročním knihoven, osobnostem atd. Dále dílny pro dospělé, čtenářský kroužek a další kroužky, workshopy apod.

V příštím roce čeká naši knihovnu **důležité výročí**, a to **100 let od jejího založení**, při němž stál i **Jaroslav Dobrovolský**. I k tomuto výročí bychom chtěli v knihovně uspořádat nejednu akci.

KNIHY

Fond knihovny bude i nadále aktualizován a doplňován novými knihami či svazky z výměnného fondu z Hodonína. O nových knihách budete průběžně informováni na webových stránkách knihovny www.knihovnaluzice.estranky.cz. Na této webové stránce budou zveřejňovány i fotografie z jednotlivých akcí a další informace o činnosti.

I nadále probíhá akce **Dejte knihám další šanci**. Do knihovny nebo na obecní úřad můžete přinést knihy, o které již nemáte zájem. Upřednostňujeme knihy pro děti, knihy vydané v posledních 30 letech a knihy, které jsou povinné k maturitní četbě.

INFORMOVANOST

O všech plánovaných akcích budete včas informováni prostřednictvím informačních zdrojů v obci (rozhlas, webové stránky obce i knihovny, facebook, infokanál).

NOVÁ PROVOZNÍ DOBA KNIHOVNY OD ZÁŘÍ 2020:

pondělí 13–18 hodin
úterý 7–12 hodin

KONTAKT:

Petra Lorencová
www.knihovnaluzice.estranky.cz
E-mail: knihovnaluzice@seznam.cz
Telefon: 725 564 050, 511 117 827

NAŠE PRÁVNÍ OKÉNKO

Předmanželská smlouva – co řeší a upravuje?

„ZRCADLO LÁSKY JE SLEPÉ.“

(arabské přísloví)

Vážení milí a pozorní čtenáři, tento článek připravuji v době měsíce května, o kterém se říká, že je měsícem lásky. Věřím, že něžné polibky už máte se svými milovanými protějšky pod rozkvetlými stromy romanticky za sebou a nyní se opět navracíte do běžné reality.

„Manželství bez hádek je jako svatba bez muziky.“

Tedy pojďme si něco dnes napsat o lásce, která může končit bolestivým krachem.

Všeobecně se říká: Dneska přítel, zítra nepřítel. Platí to jak v přátelství, tak bohužel i v manželství. Každý pár, který se chystá říci před kompetentní osobou společné a zavazující „ano“, jistě doufá, že jejich vztah a láska vydrží po celý život, myšleno tím jejich manželství. Bohužel realita a statistiky ze současné úspěchané doby jsou neúprosné a dle nich je rozvedeno takřka každé druhé manželství(!).

Právě existence předmanželských smluv a jejich obsah mohou pak zabránit smutným, drahým a mnohdy pod lidskou důstojnost probíhajícím soudním sporům o „společně pořízený majetek“. Tuto problematiku může čtenář dohledat v občanském zákoníku (OZ) například pod § 717 a některými dalšími.

Je třeba si nejdříve uvědomit, co tedy kromě výjimek

spadá či nespadá do společného jmění manželů (SJM). Do SJM nespádají věci pořízené nebo získané jedním z manželů před uzavřením manželství (např. byt, automobil, úspory na vkladní knížce) nebo věci osobní potřeby (u mužů holicí strojek a u žen třeba kulma). Také umělecký výtvar je majetkem toho, kdo ho vytvořil, avšak jeho prodej, tedy peníze, už do SJM spadají. Taktéž dar určený jednomu z manželů nespadá do SJM.

Ovšem pohled na dluhy či půjčky jednoho z manželů vzniklé před sňatkem nemusí být jednoznačný, i když má svá jasně upravená pravidla. Bohužel u případných následných exekucí může nastávat trochu zmatek, který se může druhého manžela nepříjemně dotýkat. Neméně komplikovaná je situace u dluhů a závazků, které vzniknou za trvání manželství. Tuto problematiku bych raději podrobněji vysvětlil v některém dalším našem právnickém okénku. Pokud si pokládáte otázku, zda uzavřít ve smluveném režimu spočívajícím v odděleném jmění předmanželskou smlouvu, já říkám ano. Tímto krokem nijak morálně nepochybujete vaši vzájemnou lásku či důvěru, ale jen upravujete. Pro uzavření této smlouvy napovídá třeba i ta skutečnost, že jeden z partnerů má výrazně naspořeno více peněz nebo majetku, manželství však

nevzniká přece z důvodu zlatokopectví, ale z lásky, citu a rozumu. Dalším argumentem může být například rizikové podnikání jednoho z partnerů, které může přinášet vyšší zisky a krásné dovolené ☺, ale také i vyšší ztráty či insolvenční ☹!

Co by měla předmanželská smlouva obsahovat? No, v každém případě se v souladu se zákonem uzavírá před notářem a nestahuje se, prosím, na internetu! Takováto smlouva vyžaduje totiž formu veřejné listiny. Zákonné náležitosti vám poradí příslušný notář, který seznámí účastníky právě s obsahem a podmínkami a při své práci bude také vycházet ze zákona č. 358/1992Sb. o notářích a jejich činnosti. Tady bych pozorného čtenáře odkázal například na § 63 uvedeného zákona. Na závěr považuji dále za důležité upozornit čtenáře, že smlouvu lze kupodivu uzavřít i po vstupu do manželství, takže není nic ztraceno pro případnou nápravu

a právní úpravu současné rodinné situace ☺. Tím nemyslím přímo předmanželskou smlouvu (ta se uzavírá opravdu před vznikem manželství), ale její dobu, tou je možné zúžení SJM a smluveného režimu odlišného od zákonného režimu (§ 716 OZ a následující). Takovéto smlouvy, vzhledem k již uzavřenému manželství, obsahují rozdílnější formulace než popisovaná předmanželská smlouva a i v tomto případě je třeba se obracet na právní odborníky!

„Sto mužů dokáže vytvořit tábor, ale jenom žena dokáže vytvořit domov.“

(čínské přísloví)

A úplně na závěr bych chtěl popřát hezké léto čtenářům i jejich rodinám, ale hlavně všem pevně zdraví!

Zbyněk Hromek
zastupitel

PŘEDSTAVUJEME SE

Jan Pecka, člen Rady obce Lužice a zastupitel

Ráda bych vám představila dalšího člena Zastupitelstva obce Lužice a nově i člena Rady obce Lužice. Jendu Pecku znám od narození, poněvadž je celý život mým dobrým sousedem. Věděla jsem, že rozhovor bude humorný, protože Jenda je prostě veselý, pohodový člověk se smyslem pro humor. Setkání probíhalo v příjemném prostředí u nich na dvoře a ne jen tak přes plot (takto se totiž setkáváme nejčastěji). Hned v úvodu na mě spustil: „Šak mňa znáš, že su nervák, co má rád jídlo a motorky.“ Bylo mi tudíž jasné, že se spolu hodně nasmějeme. V rozhovoru mi dal volnou ruku a řekl mi, že to mám klidně napsat tak nějak po našem. Sama jsem byla zvědavá, co nového se o něm ještě dozvím?!

Jendo, spousta místních tě určitě zná jako rodáka z Lužic a taky díky tvému podnikání, těm zbývajícím se, prosím, představ.

Jaké vzpomínky máš na svá školní léta?

Vzpomínky mám krásné, na základní škole jsem byl lump první třídy, uloupil jsem několik „ředitelských vyznamenání“, jak se říká, ale na druhou stránku učiliště jsem vyšel luxusně s tím pravým vyznamenáním.

Na jaké škole jsi studoval?

Studoval jsem na Středním odborném učilišti Jana Černého v Hodoníně. Tehdejšími vlastníky byly Pozemní stavby Gottwaldov, později Zlín, pro které jsem se vyučil, ale nevzaly mě, protože jsem školu dokončil na hraně revoluce v roce 1989. Pozemní stavby tehdy dělaly nějaké změny ve své rádobě firmě, když to tak řeknu, a vzaly jenom minimum instalatérů, ze třídy asi jenom 3 kluky. Takže jsme dostali lejtstro, že jsme vyučení, ani po nás nechtěli finanční náhrady a prý si můžeme dělat, co chceme.

Kam směřovaly tvoje kroky po absolvování školy?

Na pracovní úřad, kde jsem byl asi 3 měsíce, pak jsem si našel první práci u instalatéra Staně Zálešáka v Průšánkách, který tady měl v té době velikou, po revoluci se zatím rozjíždějící, instalatérskou firmu, u něj jsem byl

zhruba rok. Poté jsem přešel do Hodonína k vodo topo k panu Staňovi Mrkusovi, který už dneska není mezi námi. U něj jsem byl pár měsíců, než jsem nastoupil roční povinnou vojenskou službu do Hodonína.

Co bylo tím prvotním impulsem začít podnikat?

Finance. Remeslo jsem dělal od vyučení, měl jsem pouze asi dva a půl roku řemeslnický úlet, jak já tomu říkám, k panu Mackovi (firma Okna Macek), kde jsem montoval okna. Ta práce mě ale těžce neuspokojovala, jenže byla finančně dobře ohodnocená a peníze jsme tehdy bohužel potřebovali, stavěl jsem dům. Potom jsem se rozhodl, že si vyřídím živnostenský list a dám se na dráhu OSVČ.

Jak to tak již několik let pozoruji, určitě se nemýlím, když řeknu, že většinu času trávíš v práci. Jak si nejraději užíváš volného času, když už ti nějaký zbude?

Ve volné chvíli, když mám o víkendu dopoledne pro sebe, tak občas vařím, ty voňavé atrakce kolem toho mám rád. (Důkazem je i úspěšná účast na lužickém „Gulášfestu“, kde s partou kamarádů jednou získali první místo. A taky ze své zkušenosti můžu potvrdit, že Jenda výborně vaří, poněvadž často nám podává něco výborného přes plot. – pozn. aut.) Samozřejmě s mojí nynější paní jezdíme na motorce. Takže volný čas, když nějaký je a mám ho malinko pro sebe, se snažím věnovat motorismu, který už taky není tak žhavou atrakcí, ale motorku máme doma, to je dobře, takže můžeme vyjet, kdy chceme a jak chceme.

Tvoji rodinu už jsme trochu odhalili, nyní nám ji, prosím, podrobněji představ. Co spolu podnikáte ve volném čase?

Děti jsou, rodina je. Dohromady mám 5 dětí, z prvního manželství žádné, z druhého vztahu jedno svoje (dceru Julii), 2 vychovávané a z třetího vztahu další jedno svoje (syna Jeníka) a už dospělou vychovávanou dceru. Volný čas si samozřejmě užívám s prckem, kterého mám teďka posledních necelých šest let, naložil jsem si jej ke čtyřicátinám, spolu se zastupitelstvím v obci.

Co si pamatuju, vím, že jsi miloval a měl doma modely letadel. Kam se nyní poděly?

Modely letadel skončily zhruba v 19 letech, kdy jsem nastoupil zmiňovanou povinnou roční vojenskou službu, a jsou složeny ve sklepení mého rodinného domu, čekají na důchodový věk, jestli k tomu vůbec dojde, abych oživil svoji modelářskou činnost.

Kdy ses začal angažovat v místní politice? Co nebo kdo tě k tomu přiměl?

Jak jsem již říkal, naložil jsem si to ke svým čtyřicátinám, je to v tuto chvíli šestý rok, co jsem v obecním zastupitelstvu, tudíž druhé volební období. Je to paradox, ale přiměl mě k tomu kamarád z Hodonína, asi nejmenovaný, poněvadž už kamarádem není, tehdy se velmi angažoval ve vysoké pozici za hnutí ANO v Hodoníně a vlastně v celém okrese. Požádal mě, zda bych nepodpořil buňku ANO v Lužicích, načež jsem jaksi podlehl, kývl na to, a tak to vlastně začalo – spolu s panem Poláčkem a pár lidmi okolo toho.

Poměrně nedávno ses stal členem Rady obce Lužice. Jsi zastupitel, člen rady..., v jakých komisích ještě působíš?

Působím ještě ve stavební komisi a školské radě.

Co by tě nejvíce potěšilo, pokud se to v obci podaří uskutečnit?

Samozřejmě se snažíme obec nějakým způsobem povznést, ale to je otázka kolektivní, tudíž zastupitelů a všech okolo. Aktuálně mě tlačí dopředu zdravotní středisko, mám z toho prostě dobrý pocit, že by se něco takového mohlo odehrát, že by se budovy zaměnily, proběhly prodeje budov firmě Groz-Beckert. Také mě těší záměr rozšíření mateřské školky a do nejbližšího budoucna i rozšíření základní školy.

200 v městě, 300 z místa – i tak si tě někteří pamatují, jelikož každoročně se svojí rodinou závodíš v rámci „Prkačcupu“. Kolikrát jste za desetileté působení této akce stáli na stupních vítězů?

Dvakrát jsme stanuli na stupních vítězů jako první. (Mezitím v „síní tradic“ Jenda spočítal trofeje a diplomy...) Letos by to byl šestý rok účasti, záleží na tom, co bude. Na bednách jsme celkově stáli asi 4x. Jak říkám, jedna věc je závod a druhá věc je „sranda cup“.

Je ještě něco, co bys chtěl čtenářům o sobě sdělit?

Su takový pohodový nervák. Víno, ženy a zpěv – to mě pořád baví, krom toho zpěvu, to moc neumím, ale s přibývajícím hladinou alkoholu je to vždycky uvolněnější. Motorcky pořád ve mně jsou, ten adrenalin potřebuju občas vyplavit, takže to vyhledávám, když můžu. I po těch úrazech – havárie na motorce jsem měl vlastně tři pořádné, co stály za zmínku, kdy jsem 3x spadl, včetně toho většího úrazu. Sedm let zpátky jsem si znovu pořídil motorku a se svou nynější partnerkou jezdím spíš takové ty dálkové trasy – Chorvatsko, Itálie, když je možnost. Bohužel tento rok nám to všechno zhatil koronavirus, letos je prostě všechno úplně jinak a příští rok se uvidí. Důležité je, abychom byli trochu zdraví a měli chuť k jídlu, jak já říkám. Peníze nějaké budou, jak říká můj otec, a my nebudem, takže s sebou si to bohužel nevezmeme.

Jendo, moc ti děkuji za milý rozhovor, přeji ti hlavně zdraví, pevné nervy a úspěchy ve tvém podnikání a spoustu trpělivosti při práci pro obec.

Eva Grufíková

ZPRAVODAJ – VYJÁDRĚNÍ ZASTUPITELE

Dne 22. 4. 2020 jsem se na koaliční schůzce zastupitelů obce Lužice dozvěděla, že bude na zasedání Zastupitelstva obce Lužice navrženo mé odvolání z Rady obce Lužice, což se následně dne 5. 5. 2020 skutečně stalo. Jako důvod navržení mého odvolání byly uvedeny mé názory, které nebyly vždy zcela shodné s názory stávajícího vedení obce. Rozdílnost názorů považuji za zcela normální jev, alespoň tedy v jakémkoliv zdravé společnosti lidí založené na demokratických principech. Jsem toho stanoviska, že jakýkoliv silný, osobnostně vyspělý a především zodpovědný demokratický politik by měl umět nejen prosazovat své vlastní názory, ale i zvládnout přijmout názor odlišný, respektive jej naopak uvítat. Diskuze lidí různých názorů rozšiřuje možnosti, přináší pokrok, rozvoj a obohacení společnosti. Také jsem hluboce přesvědčena o tom, že základy koaliční dohody by neměly být odvislé

od jednohlasného souhlasu všech, ale především od vzájemné diskuze různých názorů. Mnou vyjadřované názory byly vždy v souladu se zákony této země, zájmy občanů naší obce a také v souladu se slibem, který jsem dala jako řádně zvolená zastupitelka obce Lužice nejen svým voličům, ale i všem občanům obce. Vzhledem k tomu, že nedokážu do budoucna zaručit, že všechny mnou vyjadřované názory budou vždy v souladu s tím koaličním, nemohu již dále zodpovědně vykonávat funkci zastupitelky obce Lužice.

Také si již nedokážu představit přátelskou a tvůrčí atmosféru v momentě, kdy rok a půl po obecních volbách dochází hned k několika zásadním personálním změnám na různých pozicích nejen přímo ve vedení obce, a to ne z důvodu nezvládnutí těchto pozic, ale (a to je horší) z důvodu rozdílnosti názorů na určitou problematiku či zcela bez důvodu. Doba, kdy se právě

pro rozdílné názory na věci veřejné odvolávalo či nutilo k odstoupení, měla být již minulostí. Jak se ukázalo, bohužel tomu tak stále není. Pokud byli nově nastupující zastupitelé přesvědčeni, že budou tuto práci zvládat lépe, mohli dle mého soudu počkat do dalších voleb a tato místa získat čestně v politickém souboji. Bylo opravdu nezbytné změnit původní složení vedení obce Lužice a také Rady obce Lužice, pokud výsledkem práce odstoupených či odvolaných lidí je např. komplexní návrh přestavby budov základní a mateřské školy, zajištění převodu kabelové televize a optiky v naší obci či organizování a zajišťování kulturních potřeb v obci?

Politika není dobrá, nebo špatná. Politika je přesně taková, jací jsou lidé v ní. Lidé v zastupitelstvu obce by měli být jakýmsi morálním pilířem společnosti, měli

by jít ostatním občanům v obci příkladem. Jsou to ti, kterým občané naší obce dali svoji důvěru. A na té bychom jako lidé měli stavět především. Důvěra by měla patřit mezi základní rysy jakéhokoliv našeho jednání, protože jsme všichni občané jedné obce. Nemohu a již ani nechci být součástí zastupitelstva, které podporuje tuto situaci, podporuje odvolávání či odstupování lidí z jejich funkcí tímto způsobem, přestože právě práce těchto lidí byla pro naši obec přínosem.

Jsem hluboce lidsky zklamaná z nastalé situace. Chci odejít z politiky jako stejný člověk, který do ní vstoupil, bez toho, aniž bych se časem měla strach ohlédnout zpět a čelila skutečností, které jsem nevyvolala, ale byla jejich součástí.

Alena Lacková, zastupitelka

Vyjádření k článku Ing. Aleny Lackové bude zveřejněno v příštím čísle zpravodaje.

Sociální služby

**OBLASTNÍ CHARITA
HODONÍN**

Děkujeme všem,

kteří přispěli v úterý 16. 4. 2020 v Lužicích

**do sbírky potravin
a drogistického zboží pro naše klienty.**

**Vybralo se cca 230 kg surovin
a darováno bylo 1.500 Kč v hotovosti.**

Pokud jste se sbírky nemohli zúčastnit, přispět můžete i finančně prostřednictvím bankovního účtu:

**č. 35-8972550257/0100
(do poznámky uveďte – KORONA)**

My všichni školou povinní

Vážení občané, milí rodiče,

minulý článek jsem psal a odesílal doslova v předvečer hromadného uzavření škol, které přišlo poměrně nečekaně. S mnoha dalšími řediteli jsme ono úterý 10. března v dopoledních hodinách seděli v Hodoníně na semináři o právních změnách ve školství, když nám jednomu po druhém začaly pít SMSky a vyzvánět hrací melodie příchodích hovorů. Všichni volali, co teď bude, když se od dalšího dne zavírají školy. Od té chvíle byl seminář tak trochu „rozbitý“, naše myšlenky se upínaly někam jinam. Neustále někdo z nás odbíhal na chodbu, řešili se další kroky, nikdo neměl moc představu, jak bude probíhat výuka dál, na jak dlouho budou školy zavřeny apod. Všichni byli postaveni před novou situací, kterou nikdo ještě nezažil. A to nejenom vedení školy a pedagogové, ale samozřejmě i rodiče a děti.

Nyní, po třech měsících od tohoto okamžiku, už jsme všichni o něco zkušenější, někteří z nás i trochu šedivější, a všichni víme, co je koronavirus a jak se šíjí roušky ☺ I my ve škole se postupně snažili vylepšovat distanční výuku. Většinu úkolů jsme začali zadávat přes náš elektronický systém Edupage, kam mají přístup rodiče i děti. Některé učitelky rozvázely materiály pro děti i přímo k nim domů nebo je nechávaly nachystány před školou. V některých vyšších ročnících se rozjely videohodiny u matematiky či českého jazyka. Poté, co jsme si my sami ve škole vyzkoušeli videoseťkání a pak ještě jednu videoporadu, začali s touto formou setkávání s žáky i další vyučující. Podařilo se nám tak zapojit do distanční výuky většinu žáků školy,

pravidelně se na poradách ve škole probíralo, kdo se jak do ní zapojuje, kde jsou problémy, kdo má jaký přístup k výuce apod. U žáků, kde odezva či naše upozornění moc nefungovalo, jsme kontaktovali i rodiče a snažili se o domluvu, že toto opravdu nejsou prázdniny. Někde to pomohlo, někde bohužel moc ne. Po třech měsících distanční výuky ale nemáme žáka, který by se do ní nezapojil vůbec, někteří se ovšem zaměřili jen na některé předměty a na jiné se tak trochu „vykašlali“. Na druhou stranu musím konstatovat, že přístup většiny žáků byl výborný, úkoly plnili, a dokonce se našli i taci, kteří vykazovali mnohem lepší výsledky a zodpovědnost, než jaké prokazovali při osobní přítomnosti ve škole. Zde bych chtěl opravdu moc poděkovat všem rodičům, kteří se hlavně u těch mladších (ale co vím, tak i u starších) žáků proměnili ze dne na den z rodiče v „učitele“ a nesli na svých bedrech tíhu domácího vzdělávání

svých dětí. Opravdu klobouk dolů před Vámi. Mnozí jste s dětmi zůstali doma (a ne s jedním), museli se s nimi učit, do toho třeba vařit a uklízet, k tomu home office... a to vše při vědomí, že musíte být zavření v době vrcholící nákazy v podstatě 24 hodin doma. Nic snadného, přesto věřím, že jste to všichni přežili bez úhony ☺.

Podobně se s novou situací samozřejmě museli poprat i rodiče dětí v MŠ, která byla uzavřena záhy po základní škole. U ní se obnovil provoz po dvou měsících v polovině května, po domluvě se zřizovatelem hlavně pro rodiče, kteří potřebovali nastoupit do zaměstnání. I učitelky v MŠ se snažily zůstat s rodiči a dětmi v kontaktu, založily facebookovou stránku, kam vkládaly zajímavé materiály pro rodiče a tipy, co s malými dětmi dělat doma v době karantény a uzavření MŠ.

Nyní, kdy píšete tento článek (začátek června), už mateřská škola funguje v plném provozu, většina

děti z 1. stupně navštěvuje školu v rámci školních skupin, deváťáci se chystají na přijímací zkoušky a pro žáky 6.–8. třídy chystáme konzultace s jejich vyučujícími. Snad se situace bude dobře vyvíjet a po letních prázdninách všichni žáci nastoupí do školy bez nutnosti nějakých velkých omezení. Co mě mrzí, je fakt, že jsme museli oželeť a zrušit několik akcí, na které se žáci těšili – např. Noc s Andersenem, výuka plavání či zájezd do Anglie. O to víc se snad na ně budou žáci naší školy těšit v příštím školním roce.

A co nás čeká jinak? Přes prázdniny by měla proběhnout rekonstrukce

ce kotelny v budově školní jídelny a družiny, nějaké úpravy jsou v plánu i v areálu zahrady u mateřské školy. A po letošním zápise dětí do mateřské školy, kdy počet žádostí výrazně převyšoval počet volných míst, se budeme spolu se zřizovatelem snažit řešit i tento problém, aby všechny děti z Lužic měly možnost navštěvovat naši mateřskou školu.

Závěrem bych chtěl ještě jednou poděkovat rodičům za jejich trpělivost, zodpovědným žákům za jejich přístup k dálkovému vzdělávání, mým kolegům za snahu zajistit co nejlepší výuku pro žáky a zřizovateli za pomoc a podporu, které se mi při mnoha rozhodnutích dostalo.

Vít Hubačka
ředitel školy

DISTANČNÍ VÝUKA, VZDĚLÁVÁNÍ NA DÁLKU V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Distanční výuka, vzdělávání na dálku – pojmy, které se staly od letošního jara jakousi samozřejmostí díky opatřením, která vydala vláda v souvislosti s epidemií. Historie školství snad něco takového nepamatuje. I já učím už několik let. Coby dítě školou povinné si pamatuji na uhelné prázdniny. Během mé pedagogické praxe byly občas chřipkové prázdniny. Ovšem to, co se vyskytlo nyní, v tomto století nebylo. Proto jsme se s panem ředitelem rozhodli, že zkusíme popsat slovy účastníků tuto situaci. Položili jsme žákům a učitelům několik otázek, které souvisejí s výukou na dálku. Anketu vyplňovali žáci prvního stupně a deváťáci, kteří se účastnili vzdělávacích aktivit a kteří byli přítomni v květnu a červnu ve škole. Na stejné otázky odpovídali i učitelé.

V čem byly uplynulé dva měsíce nejlepší?

1.–5. tř.: V ničem; Vymyslela jsem si nové cíle a sny; Strávila jsem hodně času s rodinou; Udělala jsem si věci, které jsem nestihla přes školu (úklid, opravila PC); Začala jsem více psát a malovat; Nemuseli jsme chodit do školy; Nemuseli jsme brzo vstávat; Mohla jsem trávit čas s rodinou; Mohla jsem déle spát a být se svým psem; Více času na děláni různých aktivit; Byli jsme doma, mohli jsme vstávat, kdy chceme; Mohl jsem si hrát víc s bráchou; Pomáhala jsem na zahrádce; Mohla jsem se koupat v bazéně; Učila jsem se vařit; Každý den jsem byla na procházce; Hráli jsme hry; Naučila jsem se šít; Sadili

jsem; Rodiče měli na mě více času; Chodil jsem s tátou na ryby; Byla jsem u babičky, ta mě naučila sadit; Nekřičeli chlapi naproti v hospodě; Mohl jsem si přestěhovat a uklidit pokoj; Mohl jsem vidět, jak se líhnou kuřátka; Naučila jsem se nové domácí práce; Mohla jsem jít večer pozdě spát; Mohla jsem se učit kdykoli.

9. tř.: Měli jsme čas si zkusit, jaké to je sami se učit, a mohli jsme si sami nastavit režim; Mohl jsem déle spát, měl jsem více volného času; Nebyl extra žádný stres při vyplňování testů, delší spánek; Mohla jsem být doma, nemusela brzo vstávat; Měla jsem více času na věci, na které nemívám normálně čas; Jako introvertovi mi vyhovovalo to, že

Deváťákům tímto přeji spokojenost s výběrem střední školy a úspěšné studium na ní, kolegům a zaměstnancům školy příjemnou dovolenou a všem žákům krásné bezvirové prázdniny! A zvláštní poděkování patří paní učitelce Danuši Vojkové za její dlouholeté a úspěšné pedagogické působení na naší škole, odchází totiž do důchodu a bude si užívat vnoučat. Nezbývá, než abychom jí popřáli i nadále spoustu elánu a energie, které vždy měla na rozdávání, pevně zdraví, trpělivost a životní optimismus. Díky!

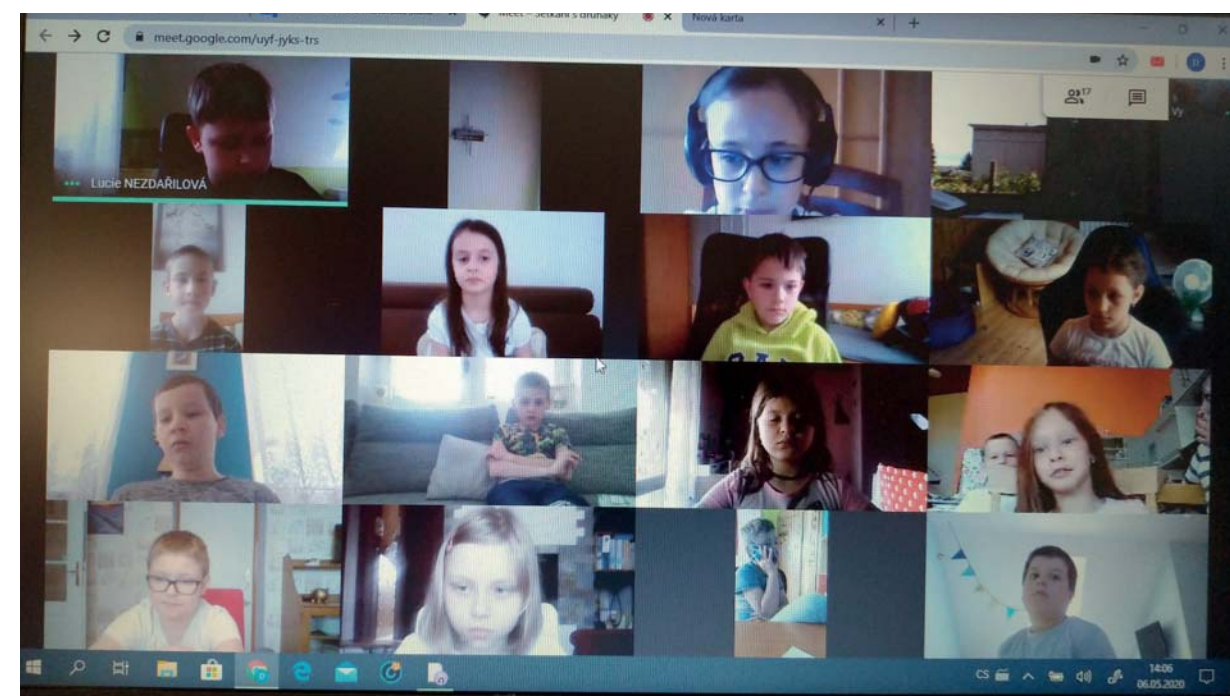

Foto: učitelé ZŠ Lužice

chopil možnosti systému Edupage; Hodně času na rodinu, na sebe, klid v ulicích města, doděláné resty z minulá, koníčky – hudba, film, četba.

V čem byly uplynulé dva měsíce nejtěžší?

1.–5. tř.: Děláni úkolů doma; Chyběli mi kamarádi; Hodně jsem se nudila; Nevěděla jsem, co mám dělat, všude byl koronavirus a samá negativita, měla jsem málo pohybu; Nemohla jsem vidět kamarády a kamarádky; Nemohli jsme ven, pořád byla nějaká opatření; Bylo těžké učit se sama; Nemohli jsme jezdit na výlety a ani moc chodit ven; Karanténa; Učení; Neviděla jsem babičku a dědu; Být doma; Musela jsem se učit až odpoledne; Neviděli jsme se s rodinou; Vůbec mě nebavilo učení doma, protože mě mamka nedokáže vše tak dobře vysvětlit jako pan učitel; Bylo moc úloh; Nechtěla jsem nosit roušku; V učení na dálku; Furt jsem musel

něco dělat, až v noci jsem měl klid; Bála jsem se o prarodiče; Učení s mamkou.

9. tř.: K učení mě nikdo nenutil, takže jsem se musela nutit sama; První si na to zvyknout; V učení se; Vážně si ty věci dělat a nezapomínat; Někdy bylo těžké vstát i na videohodiny; Nemohla jsem se setkávat se svou rodinou, např. se svými prarodiči; V učení byl jiný a nezvyklý systém; Zabavit se v karanténě; Výuka doma – přinutit se k tomu; Učitelé to přeháněli s úkoly, bylo jich moc, nedalo se stihnout vše; Učit se sám doma, nesmět moci chodit ven bez roušky; Když jsme něco nechápali, tak se to přes videohodiny těžko vysvětlovalo; V přípravě na přijímačky.

Učitelé: Zorganizovat výuku, posílat neustále hesla, pořád odpovídat na dotazy, zorientovat se v e-žakovské, naučit se pracovat s novými programy, kontaktovat některé žáky a rodiče, kteří na nic neodpovídali;

Chyběl mně přímý kontakt se žáky, vysvětlení učiva a zpětná reakce, abych viděla, že učivo chápou, nebo je potřeba je znovu projít a procvičit; Nejtěžší byly dny, kdy jsme byli jen zavření doma se svými nejbližšími, občas jsme si lezli na nervy, chyběli mi kamarádi, známí a taky žáci; Mrzí mě, že s některými žáky jsem se nedávno seznámila a už je čas se loučit; Nevyhovovala mi distanční výuka, není nad osobní kontakt; Některé oblíbené aktivity běžně prováděné v hodinách nebylo možno uskutečnit; Každodenní vaření, omezení pohyb v přírodě, omezení kontaktu s přáteli, dětmi ve škole; Přípravy byly náročnější, vše jsem prepisovala – chyběla mi okamžitá reakce žáků, proto jsem ocenila on-line výuku, která se mi líbila; Stále vymýšlet aktivity, abychom se doma nenučili; Nemohla jsem ven, do práce, do obchodu se chodilo, kdy mi bylo nakázáno; Zdravotní problémy; Skloubit fun-

gování doma a ve škole, asi i větší časová náročnost než za normálního provozu; Roušky, omezený pohyb, distanční výuka, zavřené obchody; Starost o členy rodiny, více času na přípravu do školy, rouška, odložení lékařského vyšetření.

Jak jsi se cítil(a) v karanténě?

1.–5. tř.: Cítila jsem se plná energie, kterou jsem nemohla doma moc vybit; Cítila jsem se osamělá a taky znučená; Docela dobře, normálně; Smutně, protože se mi stýskalo po kamarádech; Ohroženě; Bála jsem se koronaviru; Tak napůl; Byla to nuda; Vesele.

9. tř.: První mi to vadilo, chtěla jsem chodit do školy, chtěla jsem, aby mi všechno vysvětlovali učitelé, později jsem si zvykla a vracet zpátky se mi nechtělo; Měl jsem smíšené pocity; Bylo to pro mě vcelku normální, delší víkend

s povinnostmi do školy; Přirovnala bych to trochu k době druhé světové války, jelikož každý krok mohl být nebezpečný, ale i tak jsem se cítila v karanténě dobře; Bylo omezující nemoci jít ven; Nudila jsem se.

Učitelé: Necítila jsem se vůbec dobře, ze všech stran nás média bombardovala zprávami o covidu, vadilo mi přizívání už tak všudypřítomného strachu; Ze začátku to bylo velmi zvláštní období, takové uzavřené ve své rodině, se svými nejbližšími lidmi, chyběla mi např. návštěva kulturních akcí, více jsem si užívala klidu bez zbytečného nervování; Očekávala jsem větší klid a pohodu, ale opak byl pravdou – neustálé problémy s technikou na mé straně i straně žáků, bylo třeba se seznamovat s novými aplikacemi a s novými způsoby výuky, do toho organizace prací na domě a výběr a nákup všech potřebných věcí

a v neposlední řadě péče o domácnost. Bylo mi ale moc fajn, všechno tohle jsem kompenzovala častým pobytem v přírodě, miluji procházky, kolo, brusle; Karanténa byla náročná na psychiku, strach z nemoci, strach o blízké; V pohodě, chyběl mi kontakt s rodiči; Chyběl mi osobní kontakt s druhými lidmi, možnost jít kdy chci kam chci; Nejistota, obavy; Chyběl kontakt s žáky – mnohá zajímavá témata se nemohla probrat ve škole, jen na dálku, což byla škoda; Cítil jsem se špatně; Dobře, spokojený, klid; Chyběla mi svoboda, kolegové, žáci, rituály.

Zažil(a) jsi při výuce na dálku nějaké veselé momenty?

1.–5. tř.: Když si někdo nezapnul mikrofon, ale i tak dál mluvil; Spolužáci i paní učitelka mi popřáli ve videochatu; Mohli jsme se vidět,

viděla jsem spolužáky; Když jsme přáli Denisovi na dálku; Tom mi zahrál na klavír k narozeninám; Pan učitel se odpojil a my čekali půl hodiny, než se připojí; Mohla jsem si povídat s kamarády; Když kamarádi ukázali na kameru zvířátka; Naše paní učitelka se dvakrát omylem odpojila; Když jsme mohli ukázat svoje mazlíčky; Jak se při výuce paní učitelka sekla; Paní učitelka vypadla ze sítě.

9. tř.: Když nám videohodinu přerušovali rodinní příslušníci.

Učitelé: Nejvíce jsem se smála, když mě moji žáci přijeli navštívit na kole, měla jsem radost, když se moji žáci usmívali a říkali, že by šli do školy; Vždycky mě potěšila zpětná vazba se žáky, u některých jsem byla překvapená, jak moc se těší do školy; Určitě ano, jsem s žáky své třídy v kontaktu na Messenger, často se jejich hláškám zasměji, ale nebudu uvádět nic konkrétního, myslím, že to bylo vtipné v daném okamžiku a v dané situaci; Ze začátku nám sem tam někdo vypadl při připojení nebo jsme se různě neviděli či neslyšeli, také se mi líbilo,

když jsme do výuky zapojili i naše mazlíčky; Legrace při videohodinách, chrápající pes, někdy i rodič, upravené – neupravené obličej.

NATO, JAKÁ BYLA DISTANČNÍ VÝUKA, ODPOVÍDALI UČITELÉ.

V čem vidí učitelé klady distanční výuky?

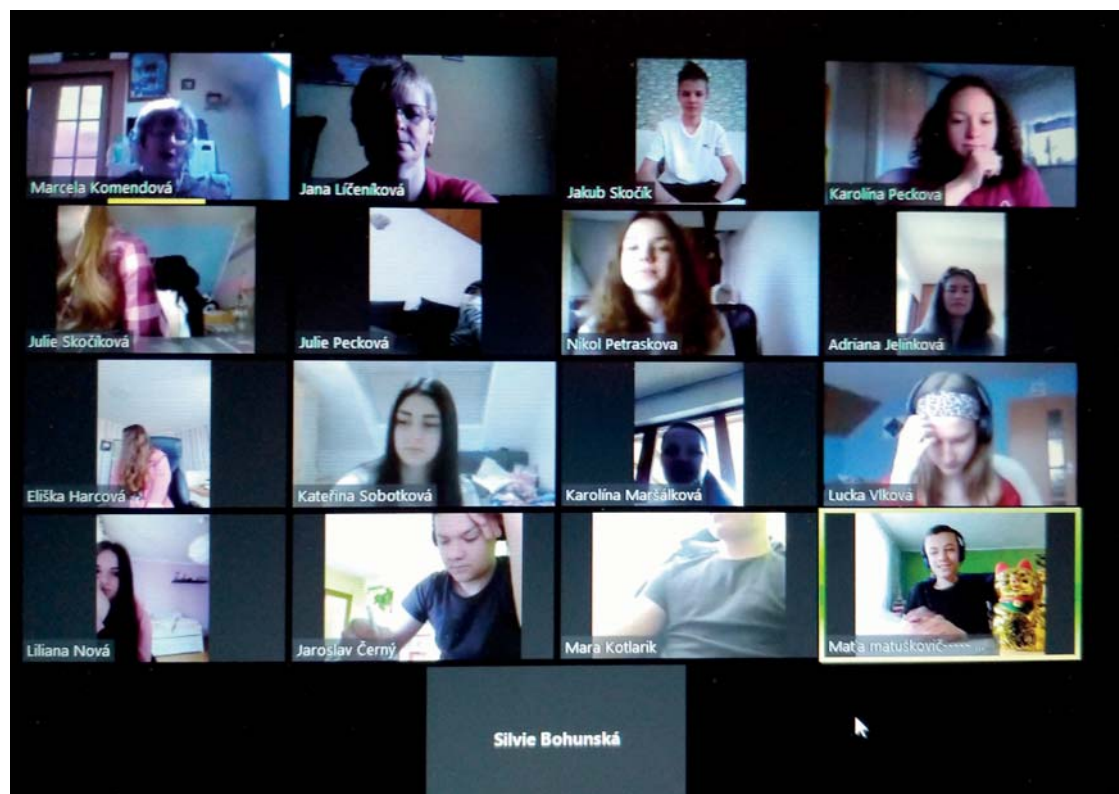
- Moc kladů nevidím. Možná to, že se učíme pracovat s novými programy.
- Někteří žáci se učili větší samostatnosti, vyjadřovali své názory na určité zadané úkoly, více o nich přemýšleli a nebáli se svůj názor napsat.
- Podle mého názoru se žáci učí být mnohem samostatnější a zodpovědnější, mohou si při výuce udělat přestávku, kdy potřebují.
- Děti si mohly povídat, vidět se při videosestkách, kontrolovat zadané úkoly, popřát si k narozeninám, zazpívat si.
- Žáci se naučili samostatnosti a zlepšili se i v práci na počítači.
- Mohli jsme si přispát, našla jsem

spoustu pracovních listů na internetu, videí a výukových programů, které použiji i v budoucnu.

- Klid na práci.
- Učení se novým způsobům výuky.
- Člověk musí více přemýšlet, jak žákům udělat probrání tématu zajímavější, taktéž se objevily nové zdroje pro výuku, nová videa.
- Je to něco nového.
- Nové poznatky o didaktické technice.
- Zdokonalení se v používání portálu Edupage, nutnost spolupracovat pomocí technologií, poznání nových aplikací, které umožňují komunikaci v rámci možností.

A jaké jsou podle učitelů záporné distanční výuky?

- Na tuto situaci jsme nebyli absolutně připraveni, nikdo to nepředpokládal, že by to takhle mohlo dopadnout. Ne všichni mají schopné připojení, program se sekal, byl bez zvuku, končil po 40 minutách a museli jsme se přihlašovat znovu. Nevím, kdo

pracuje sám, kdo učivo pouze opíše, kdo mu rozumí. Zpětná vazba je špatná, fotky jsou nečitelné, příprava na výuku je složitá, zabere mi daleko více času, je jednotvárná, žáci ne vždy rozumí. Těžké učivo nelze probírat na dálku, pokud jsem chtěla, aby se něco naučili zpaměti, skoro nikdo to nezvládl, samostatně pracovat je schopno pouze malé procento žáků. Učivo je složité i pro rodiče a není každý schopen s tím dětmi pomáhat.

- Tato výuka není vhodná pro žáky, kteří nejsou schopni se samostatně připravovat a zadané úkoly neplnili, nereagovali ani na různá upozornění.
- Podle výpovědi žáků jim chyběl osobní kontakt se spolužáky i s učitelem, nebylo možno požádat učitele o pomoc nebo radu a dostat odpověď ihned, někteří žáci měli velké problémy se donutit pracovat, chyběla jim neustálá motivace ze strany učitele.
- Nemohly se účastnit všechny děti, chybí vybavení domácností.

- Někteřím bohužel chyběl pevný řád a to se podepsalo na přípravě.
- Omezený kontakt s žáky, náročná motivace těch, kterým se nechtělo učit.
- Mezery ve vzdělávání, chybí procvičování.
- 24 h u PC, nemožnost kontroly samostatné práce žáků, nemožnost donucení některých k práci, neosobnost.
- Chybí interakce mezi žákem a učitelem – není úplně jasné, zda vše pochopili, co zaujalo, nemůžou se bezprostředně zeptat na nějaký problém.
- Brzy omrzí, osobní kontakt to nenahradí.

Vím, že pro všechny bylo toto období velmi náročné. Oceňuji všechny učitele, protože se velmi aktivně zapojili a snažili se pomocí dostupných prostředků a v rámci svých možností co nejlépe zajistit výuku. Většina z nich při komunikaci používala svoji soukromou techniku. Postupně začali organizovat videosestávání se svými žáky,

někteří během nich i vyučovali, jiní umožňovali vzájemný kontakt mezi spolužáky. S každou věkovou kategorií žáků to probíhalo na různé úrovni. U těch nejmenších byla nutná spolupráce rodičů. Po prvních hodinách každý vyučující vychytil problémy, které se vyskytly. Nyní už jsou rádi, že mohou většinu žáků (žáky prvního stupně a deváťáky) vyučovat ve škole. Někteří žáci zůstali doma, a tak to mají učitelé náročnější. V této chvíli nám již zbývají konzultace s žáky 6., 7., 8. a 9. třídy. Uzavřeme školní rok, užijeme si prázdnin a budeme se těšit na zahájení nového školního roku, doufáme, že za běžného režimu. Pan ředitel již nyní pečlivě pracuje na tom, abychom mohli nový školní rok zahájit. V období karantény studoval všechny vyhlášky i opatření a díky jeho pečlivé práci jsme všichni toto nelehké období zvládli.

Přeji všem hodně zdraví a příjemné léto.

*Jana Ličeníková,
zástupkyně ředitele ZŠ Lužice*

PANÍ UČITELKA DANUŠE VOJKOVSKÁ

Dvacet čtyři let na naší škole učila Mgr. Danuše Vojkovská. Přišla k nám již jako zkušená kantorka poté, co se se svou rodinou přistěhovala do Lužic. Působila jako učitelka na prvním stupni. Svoji obětavostí, elánem a pracovitostí dokázala zaujmout žáky, rodiče, kolegy, kolegyně, provozní zaměstnance školy.

Vedoucí učitelka prvního stupně, dyslektická asistentka, vedoucí zájmových kroužků, sportovní akce, škola v přírodě, lyžařský kurz, návštěvy muzeí i knihovny s žáky, sběr papíru, Člověče, nezlob se – to je výčet některých aktivit, které jí přirostly k srdci. Zdárně se poprala s didaktickou technikou a ani internet a moderní technologie jí nebyly cizí. Její bohaté zkušenosti, které předávala mladším kolegům, jsou neocenitelné a moc si jich vážíme. Ke všem žákům se vždy chovala mile, příjemně a spravedlivě. S ochotou a spolehlivostí vypomáhala ve všem, co bylo potřeba. Byla oporou nejen vedení školy, ale i všem ostatním. Zaslouží si velký dík, a až přijde poslední den

v tomto školním roce, jistě ráda od nás uslyší:

Danuš, a zase přijď....

Až nastane ten správný čas, kdy bude chtít zahájit další etapu svého života, přijde loučení se s člověkem, který svůj život zasvětil škole a lužickým dětem, rodičům i prarodičům. Každé slovo mi připadne málo, nemůžu tím vyjádřit všechno to, co jedna taková subtilní, „šmrncovní“ paní dokázala a ještě dokáže.

Když k nám přišla, zvědavě jsme ji okukovali a čekali, jaká bude a jestli zapadne. Snad za týden vypadala, jako by k nám patřila odjakživa. Okamžitě se zorientovala ve svých žácích, v jejich rodičích, dokonce ve všech příbuzných. Já bych nevěřila, že není rodilá Lužičanka. Kromě toho, že vypadá výborně, všechno umí, zvládá všechno doma i ve škole, pro všechno se nechá ukecat, taky miluje zpěv, děti a život. Tohle všechno z ní vyzařuje. Mohla bych psát, že je skvělá, že zvládá i ty nejtěžší úkoly, že je ochotná každému pomáhat a do všeho se zapojit, že svým lidským

přístupem si získala srdce dětí, ale tohle všechno o ní víte.

Kdybyste vám řekla, že tato paní odchází do důchodu, asi byste nevěřili, kdybyste ji viděli, jak na horách sviští z těch nejprudších kopců. Nevěřili byste, kdybyste ji viděli, jak učí děti tančit na Noci s Andersenem, jak hraje různé honičky a koulovačky a ona pořád může! Ona se dokonce usmívá! To je přírodní jev! Vždycky jsem říkala, že bych pro svoje dítě chtěla takovou učitelku, a to je největší poklona, kterou umím složit, a myslím, že řada lužických dětí by se mnou souhlasila.

Mrzí mě, že nás trochu zaskočila takhle vlna karantén a že jsme si

to neužili se všemi akcemi, které pro děti dělá. Právě proto ji řeknu: „Dany, prosím tě, brzy přijď, musíme pokecat, musíme ti povědět, co je nového, musíme se zasmát a zavzpomínat. A na leden si nachystej lyže, bez tebe by to nešlo! A v březnu je zas Andersen, však víš...“ Snad si najde čas a přijde na kus řeči, těch vzpomínek je totiž tolik! Nebyly to jen krásné a vtipné chvílky, byly to i velmi těžké časy, které nás spojily do celoživotního přátelství a kolegiality. Bylo a je nám ctí mít takovou přítelkyni...

Marcela Komendová
a Jana Ličeníková

TAK SE NÁM TO JARO V MŠ PĚKNĚ ZKOMPLIKOVALO...

V polovině března jsme se po dohodě se zřizovatelem a p. ředitelem rozhodli přerušit provoz MŠ v rámci covid opatření. Bohužel nám tím utekla spousta krásných plánovaných akcí (plavání dětí, planetárium, vynášení Moreny, velikonoční tvoření za účasti rodičů, návštěva Včelínku, návštěva 1. třídy ZŠ, výlet na zámek, lanové centrum v Břeclavi...). Volný čas jsme věnovali výzdobě chodeb do jednotlivých tříd, úklidu a dezinfekci prostor a vybavení MŠ. Aby nám dětičky doma moc nezahálely, vytvořili jsme facebookovou uzavřenou skupinu, kde jsme rodičům a dětem posílali alespoň různé náměty a odkazy na výtvarné, pracovní, sportovní činnosti a jiné aktivity, které rozvíjí děti po všech stránkách a jsou zvládnutelné i v domácím prostředí. Pro předškoláky jsme vytiskli pracovní listy a doporučili činnosti, které je potřeba zvládnout, než půjdou do školy.

Netradiční byl letos kvůli koronaviru také zápis do MŠ. Bez dětí, bez rodičů, pouze formou vyplnění

a zaslání potřebných tiskopisů. Děti přihlášených do MŠ bylo 44, ale kapacita školky nám dovoluje přijmout pouze 24 dětí. A to přesto, že je MŠ udělena výjimka z počtu, takže může být ve dvou třídách až 28 dětí a ve třetí 25 dětí (bez udělení výjimky jsou třídy naplněny do počtu 24 dětí na třídu).

Z tohoto důvodu se uvažuje v blí-

ké budoucnosti o přístavbě ještě jedné třídy, abychom mohli přijmout větší počet dětí a přitom nemuseli přepřehovávat třídy. Ale o tom určitě brzy uslyšíte od p. starosty.

Pro nově přijaté děti a jejich rodiče uspořádáme první červenový týden schůzku, abychom se vzájemně poznali, probrali všechny důležité věci, které jsme nemohli

Zdolávání pavučiny

foto: MŠ

řešit u zápisu, a aby si děti mohly školku prohlédnout, pohrát si, aby věděly, že se k nám mají těšit a nemusí se vůbec bát.

18. května jsme konečně školku otevřeli, zatím omezeně pro ty, co to nejvíc potřebovali. Od 1. června už opět jede plný provoz a školkou se zase ozývá radostný křik a smích dětek, která se tolik těšila na svoje kamarády.

Na Mezinárodní den dětí jsme sice nemohli odjet do lanového centra v Břeclavi, ale uspořádali jsme cestu za pokladem na školní zahradě. Děti našly mapu, ve které se musely zorientovat a jít přesně bod po bodu, plnit spoustu úkolů, které jim připravili piráti, aby nakonec našly truhlu se sladkým pokladem.

Během června nás čeká pasování předškoláčků. To si prostě nemůžeme nechat ujít. Na školní zahradě budou děti zodpovídat záluďné otázky a poté budou pasovány samotným p. ředitelem. A abychom se nenučili, pozvali jsme brněnskou skupinu historického šermu SPG Old Guard, která nás určitě ohromí svým šermířským vystoupením a ohňovou show. Poté si děti budou moct zařadit na skákacích hradech, zatancovat si na diskotéce a pochutnat si na zmrzlíně, která bude zakoupena, stejně jako šermířské vystoupení, z peněz vybraných na vánočním jarmarku. Tak snad se nám ten velký DEN vydaří.

Stejně jako vloni mohli rodiče i letos využít screeningové vyšetření zraku u svých dětí.

Během letních prázdnin bude školka otevřena od 1. do 17. července, zvažujeme prodloužit provoz ještě o jeden týden (20.–24. 7.). Byť bychom rádi vyšli vstříc rodičům a měli otevřeno ještě déle, musíme brát v potaz, že p. učitelky si vybírají velkou většinu dovolené právě přes letní prázdniny. Pokud si ji v tu dobu nevyberou, musí si

Výzdoba u Motýlků

foto: MŠ

Výzdoba u Včelíček

foto: MŠ

Kufr s pokladem

foto: MŠ

Cesta za pokladem

foto: MŠ

ji vybírat za provozu MŠ, čímž dochází ke spojování jednotlivých tříd, to nesou děti velmi nelibě a rádi bychom se tomuto opatření co nejvíce vyhýbali. Dalším faktem je, že přes prázdniny se často plánují různé opravy, stavební práce. Letos nás čeká vybudování dopadových ploch pod průlezky a houpačky na školní zahradě, výměna písku v pískovišti, výměna starého kotle a další. V neposlední řadě není na škodu, když si i děti alespoň měsíc odpočinou od každodenních povinností, ranního vstávání a mohou zažít letní radovánky s rodiči, sourozenci, babičkami, dědečky, strýčky a tetičkami...

Tak vám tedy všem přeji krásné, prosluněné léto plné zdraví, klidu, přírody a radosti s těmi nejbližšími.

Katka Knápková

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

V tomto školním roce proběhly soutěže základních uměleckých škol v oboru klavír a smyčcové nástroje.

Okresní kolo smyčců se kvůli pandemii koronaviru neuskutečnilo, ale klavírní soutěž proběhla 3. 3. 2020 v ZUŠ v Hodoníně.

Naše soutěžící **Anna Kolaříková** získala diplom za druhé místo. Gratulujeme!

Spolky

DOBA KARANTÉNY V DĚTSKÉ CIMBÁLOVÉ MUZICE

Zdravíme všechny v nových časech uvolňování, kdy slovo karantény, epidemie či COVID-19 nejsou ani sprostá slova, ba dokonce už ani ta cizí, ale jde o tvrdou realitu. Vše vypadá překonáno, všichni jsme zůstali v kontaktu a netrpělivě čekali na první příležitost se sejít, mezitím jsme si posílali noty a stále se navzájem informovali o všech a o všem, abychom neztratili spojení a při první možné vlně se mohli konečně sejít.

Stalo se tak konečně v týdnu od 11. 5. 2020, to se pak začalo cvičit „o dušu“. Do toho dorazily i plány na různé akce a ty na sebe nedaly dlouho čekat.

19. 6. 2020 jsme zahájili vernisáž na Starém kvartýru v Lužicích. 25. 6. 2020 jsme odjeli na čtyřdenní soustředění do Vřesovic, kde jsme se věnovali přípravě na předhodový večer v Lužicích, který rozjedeme ten den ještě čtyřhodovým ma-

Foto: Kateřina Balážová

ratonem na otevřených sklepech v Hruškách. Prázdniny slouží k odpočinku, ale také je to příležitost k různým folklorním akcím, z nichž určitě některou využijeme a budeme se snažit naše zkušenosti obohatit.

Spousta akcí a setkání je odložena na podzim, takže nemá-

me strach, že bychom se nudili.

Všem kolem sebe přejeme moře zdraví, a protože hudba je lék, budeme se snažit brát velké dávky, aby naše zdraví přešlo i na vás, milí příznivci folkloru.

Těšíme se na vás.

Za DCM Ivana Šimčíková

Hnutí BRONTOSAURUS – ODDÍL ŽABIČKY

Měli jsme mnoho plánů a akcí, které jsme kvůli mimořádným opatřením a nouzovému stavu v celé České republice nemohli uskutečnit v řádném termínu. Například naše tradiční velké setkání všech dětských oddílů z celé ČR, které každoročně spojujeme s mezinárodním Dnem Země v dubnu. Tato událost se tedy uskuteční v náhradním termínu 4. až 6. 9. 2020 na stejném místě – památníku v Mikulčicích. Odstartujeme tím činnost v novém školním roce. Na hlavní sobotní program vás již teď srdečně zveme. Bude připravena vědomostní stezka přírodou a další doprovodný program. Oddíl Žabičky se bude účastnit a pomáhat při přípravě. Určitě nás poznáte a najdete – máme zelená trička a oranžový šátek.

A co se v našem oddíle přihodilo na konci školního roku? Podařilo se nám získat všechny součástky do stroje času, a zachránit tak jeho konstruktéra, který uvízl v budoucnosti a nemohl se vrátit zpět. K tomu, aby se to dětem povedlo, musely prokázat dovednosti a znalosti při řešení mnoha těžkých úkolů. Všem za jejich píli a statečnost děkujeme. Gratulujeme čtyřem novým oficiálním členům Žabiček, které jsme letos do oddílu přijali. Těšíme se na všechny stávající členy a nové členy zase od poloviny září. Žabičky budou otevřeny pro všechny děti prvního stupně ZŠ.

Ted' nás čeká léto, prázdniny a hlavně... TÁBOR! Letos s názvem Zakletý vrch. Mohu prozradit, že legenda nás zavede do středověkého podhradí, kde se začínají dít velmi zvláštní věci. Celý kraj je jistojistě zakletý a všichni zúčastnění musí přijít na to, jak se zbavit temnoty a odvrátit kletbu. O dobrodružství a zážitky nebude

Foto: Zorka Brančíková

nouze. Stanový tábor se uskuteční opět v lese mezi Horními Lhoticemi a Lesním Jakubovem (okr. Třebíč) v termínu 4. 7. až 18. 7. 2020. Jsme rádi, že je doba příznivá a nakloněná tomuto druhu akcí, a na všechny účastníky se moc těšíme. Rodičům

děkujeme za důvěru, že nám děti svěří a každý rok posílají.

Všem přejeme spokojené a prosluněné prázdniny plné netradičních zážitků!

Zorka Brančíková

SKAUTI

Ani my skauti jsme v době karantény nezaháleli. Naším mladším Sýrkům i starším Sojkám jsme v době, kdy jsme nemohli být všichni spolu, poslali pár úkolů na doma, kterými se děti mohly zabavit i něco nového se přiučit. Do konce tohoto neobvyklého školního roku bychom

chtěli uskutečnit ještě alespoň jednu schůzku. Plánování je ale poměrně složité, protože musíme dodržovat spoustu pravidel, například omezený počet osob a rozestupy mezi jednotlivci.

Plánování tábora už je taky v plném proudu. Online porady byly

sice náročné, hlavně když jsme ještě nevěděli, zda tábor bude, ale neztráceli jsme naději, usilovně přemýšleli a vymýšleli a nakonec se nám to vyplatilo. Tábor bude!

Kateřina Maláníková

VODNÍ SKAUTI V DOBĚ KARANTÉNY

Ještě při odevzdání článku do jarního čísla Lužického zpravodaje o našem oddílu jsme se těšili na výjimečné dobrodružné jaro plné skvělých nejen skautských a vodáckých akcí. Kdyby nám někdo řekl, že bude za pár dní všechno úplně jinak, nevěřili bychom mu. Protiepidemiologická opatření byla výjimečná, pro všechny naše malé i velké členy plná obav a strachu z budoucích dní. S něčím takovým se každý z nás setkal ve svém životě poprvé. Vzhledem k předškolnímu věku většiny našich dětských členů a jejich mladších sourozenců jsme okamžitě uposlechli nařízení

starosty Junáka a od 11. března 2020 pozastavili činnost.

Bohužel nebylo v našich možnostech se zapojit do skautské dobrovolnické činnosti, ale s pýchou jsme sledovali informace o více než 107 skautských lokálních a okresních týmech po celé České republice, které začaly v krátké době pomáhat všem nejpotřebnějším – seniorům, ale i lékařům, zdravotním sestrám a dalšímu zdravotnickému personálu, ošetřovatelům v distribuci ochranných prostředků. Skauti v celé České republice roznášeli jídlo starým lidem, tiskli na svých 3D tiskárnách ochranné štíty, šli

a distribuovali roušky a dělali mnoho dalších potřebných věcí.

Zvlášť našemu domovskému přístavu Neptun ve Znojmě – vodáckému centru Stará vodárna – se podařilo sehnat 1,7 tuny speciální netkané hydrofobní textilie Pegatex SMS v hodnotě za téměř 100.000 Kč, která se svými fyzikálními vlastnostmi vyrovnala materiálům z nanovláken a roušky z ní ušité předčily i respirátory třídy FFP2, byly srovnatelné s vlastnostmi respirátorů FFP3. Není tedy divu, že o tento materiál byl brzy obrovský zájem. Část se rozdala přímo obyvatelům či do mnoha obcí

Užili jsme si lanové aktivity na Pánově

foto: Mira Havlík

... i velkou šiškovou bitvu na paintballovém hřišti

foto: Mira Havlík

Jihomoravského kraje, policii, hasičům, záchranné službě, domovům pro seniory, charitě. Z většiny bylo našito skauty, rodiči skautů a dalšími dobrovolníky na 13,5 tisíce roušek, které byly distribuovány do nemocnic ve Znojmě či Pelhřimově, do lékáren, k praktickým i dětským lékařům, do domů sociálních služeb, LDN, domovů důchodců, hospiců nebo zdravotníkům záchranky po celém Jihomoravském kraji. Z tohoto materiálu bylo také našito i téměř 3000 plášťů do nemocnic, záchranářům a do dalších zdravot-

nických a sociálních zařízení. Patří jim za to velké díky!

ROZŠÍŘUJEME SVOU FLOTILU A VODÁCKÉ VYBAVENÍ

Mezitím v Lužicích děti v rámci karantény prožívaly prazvláštní jaro často bez kamarádů. Dospělí však nezaháleli a díky výzvě o darování nepotřebných lodí přes portál Bazos.cz se nám během jara významně rozrostla naše flotila nejen o další dvě nové pramice P550 díky štědré dotaci z obce Lužice, ale od kamarádů z Řevnic jsme dostali

starší laminátový otevřený debl-kajak a uzavřenou závodní káno, od skautů z Prahy-východu z obce Klecany jsme si dovezli dvě laminátové kánoe Jizera, od kamarádů ze Znojma máme jednu plastovou káno a taky z jižních Čech k nám doputovalo hned pět dřevěných plachetnicek třídy Optimist. Navíc díky dotacím z organizace Junák se nám podařilo získat pro naše děti další vesty a dětská pádla. Máme vodácké vybavení, které nám již nyní umožňuje se věnovat mnohem intenzivněji vodáckému výcviku. Díky finanční podpoře si budeme pořizovat oddílový prapor – jen jeho přesnou podobu musíme ještě dola- dit. Ale třeba jej někde na lampio- novém průvodu v Lužicích nebo při jiné významné události u nás v obci nebo okolí už na podzim uvidíte.

VODNÍMU SKAUTINGU OPĚT A-HOJ!!!

Jak jen to bylo možné, hned jsme obnovili činnost a kromě pravidel- ných úterních oddílových schůzek na farním centru v Lužicích jsme se snažili dostat co nejdřív na vodu a vyzkoušet si i naše nové lodě. Už 22. května a 5. června jsme v rámci akce otevřených loděnic vyhlásili LAVORÁLIS I a II na nedalekém hodonínském rybníčku Lavóru, který v minulosti byl také řekou Moravou. Vyzkoušeli jsme si pramice, kánoe i plachetnice a máme co dohánět v pádlování i plachtění. 19. června se chystáme na Benátskou noc na Pistovickém rybníku u kamarádů vodních skautů z Lužce u Vyškova (o tu naši Benátskou noc 30. 4. na Lužáku jsme bohužel kvůli koronavirové karanténě přišli). V půli července se chystáme plout na staroslavném Opatovickém kanále, brázdit vody Labe, Orlice či Chrudimky v Hradci Králové a v Pardubicích. Snad i v průběhu července si vynahrádíme to ušlé

vodácké jaro akcemi na Lužáku, Moravě nebo Dyji.

ČÍ SÚ HODY – NAŠE!

Vodní skauti jsou však především skauty, a tak se nebráníme ani suchozemským aktivitám. Děti se začaly učit na oddílových schůzkách nejrozličnější uzly, a to nejen proto, aby si dokázaly uvázat tkaničky na svých botách, ale aby také přivázaly loď, navázaly dvě stejná lana ambulančním či různé jiné škotovým uzlem. Pohádku o dračím uzlu už znají, jen je potřeba dopi- lovat detaily a trochu té manuál- ní šikovnosti. V příštím roce nás možná pozvou i na nějaké závody vřát a světlušek, v případě vodních skautů čolků a žabek. Mezitím jsme si na paintballovém hřišti na Pánově mohli 29. května vyzkoušet lanové aktivity a posílili trochu i bojového ducha v šiškové bitvě.

...i plachtíme na Lavorális II

foto: I. Fury

Hody nakonec i v naší obci bu- dou, i když ne úplně v tradiční podo- bě. Přesto bychom rádi vystoupili na předhodovém večeru, už jsme začali nacvičovat pásma Komáři se ženili, tak snad nám to vyjde.

Nechcete se přidat? Nejlépe si o naší činnosti uděláte obrázek díky našim webovým stránkám luzice.skauting.cz nebo na fotoga- lerii zonerama.com/SkautiLuzice/.

Mira Havlík

ROZKVELTÉ LUŽICE 2020

Klub česko-francouzského partnerství ve spolupráci s obcí připravuje soutěž **ROZKVELTÉ LUŽICE 2020** – vyhodnocení nejlépe upravených předzahrádek včetně květinové výzdoby oken.

Pravidla hodnocení:

Porota vybírá do finále soutěže domy v Lužicích, které mají nejlépe upravené předzahrádky a květinovou výzdobu oken (10 finalistů).

Finalisté, majitelé domů, jsou pozváni na závěrečnou besedu (říjen), kde každý z nich obdrží věcnou cenu.

Na této závěrečné besedě vyberou účastníci v anketě 3 nejlepší domy. Jejich majitelé získají finanční odměnu, kterou lze u jednotlivého domu získat znovu až po 3 letech.

Fotografování domů proběhne v červenci.

Pokud si přejete, aby váš dům nebyl fotografován a hodnocen, oznamte to na obecním úřadě, a to osobně, telefonicky nebo emailem.

Klub česko-francouzského partnerství
pořádá

TURNAJ V PÉTANQUE

V sobotu 22. srpna 2020 od 14 hodin
v areálu Cihelna Lužice

Jste všichni srdečně zváni

Klub česko-francouzského partnerství Lužice

Výplouváme – pádlujeme na Lavorális I

foto: I. Fury

VÝZNAMNÉ VÝROČÍ VČELAŘSKÉHO SPOLKU

Letos jsme chtěli oslavit významné výročí 100 let našeho spolku. Chystali jsme včelařskou výstavu a spolkovou akci, ale vypukla pandemie a naše plány jsme museli přepracovat. Pevně doufáme, že se letos situace s koronavirem vyřeší a příští rok si vše nahradíme.

V prvním zápisu matriční knihy včelařského spolku se píše: Včelaři hodonští vystihli čas všeobecného ruchu v národě a dne 14. března 1920 sešli se v hostinských místnostech pana Josefa Fialy včelaři Kašík Čeněk, Fiala Josef, Baldrián Josef ml., Zaorálek Jan, Hřivnák Josef, Dráber Jan, Ringer Richard, Taťák Matouš, Romanin Vilém, Bačík Matěj, Prát Jan, Lang Heřman a Prýgl Ignác (Starý Poddvorov) a založili „Včelařský spolek pro Hodonín a okolí“.

Tímto aktem byl založen v dříve silně poněmčeném Hodoníně český včelařský spolek.

Domek, kde bývala hospoda Josefa Fialy (kousek od hodonínské radnice směrem na Rybáře), už nestojí. Ale máme v kronikách fotky

jeho včelína a v inventáři prastarý medomet, který nám zrenovovali pracovníci muzea v Hodoníně. Získali jsme jej těsně před demolicí domu, našel se na půdě.

Mezi tehdejší významné včelaře patřili i starostové, právníci, učitelé a kněží. Zasazovali se o to, aby se vysazovaly včelařsky významné stromy, a velice se jim to dařilo. Dodnes ještě někde vidíme jerlínky a lípy, které sázeli v roce 1922, kdy se konala v Hodoníně zemědělská výstava, která byla zaštiťována prezidentem Masarykem a včelaři na ní měli samostatnou expozici. Dokumenty z té doby dokládají, že existovala těsná spolupráce našich včelařů se spolkem na druhé straně Moravy, tedy ve slovenské Skalici. Jsme rádi, že něco z těchto kontaktů žije dodnes, i my se se skalickými včelaři často navštěvujeme.

*Oldřich Ištvanek
předseda ČSV ZO Hodonín, z. s.*

INFORMACE PRO NÁVŠTĚVNÍKY STARÉHO KVARTÝRU

- V červnu byla zahájena vernisáž výstava Propojení, která představuje spojení keramiky Martiny Mirošové a kovářství Jiřího Štěpanovského. Výstava je otevřena každou neděli od 14 do 18 hodin do konce října.
- V září se uskuteční beseda věnovaná Boženě Němcové.
- Připravujeme další zajímavé besedy.
- Starý kvartýr můžete navštívit každou neděli od června do října 2020.

Muzejní spolek v Lužicích pořádá přednášku Martiny Bittnerové

BOŽENA NĚMCOVÁ

Starý kvartýr 3. září 2020 od 18 hodin

Jste všichni srdečně zváni.

Historie LUŽICKÉ KINO

Poprvé promítalo kočovné kino v Lužicích roku 1923. Obci přineslo v tomto roce promítání během 10 dní zisk 1 100 Kč jen z dávky 20 %, což svědčí o značné oblibě této zábavy. Tehdejší kronikář podotýká, že lidé dávali přednost návštěvě kina před divadlem.

Stálé kino si TJ Sokol pořídila v roce 1926. Promítaly se němé filmy v hostinci u Hromků v č. 271. Elektrina byla dodávána zpočátku z dolu Moravia. Při promítání němých filmů hrál jako doprovod na housle student Pavel Kučera, pozdější učitel a kronikář v Lužicích. 1. listopadu roku 1935 bylo vyměněno němé kino za zvukové a prvním představením byl film U svatého Antoníčka. Kino se přemístilo do Sokolovny. Tam bylo celkem 353 míst. Na balkoně 51 sedadel po 10 Kč, I. místo 122 sedadel po 10 Kč, II. místo 108 sedadel po 8 Kč, III. místo 36 sedadel po 6 Kč, IV. místo 36 sedadel po 5 Kč. Toto rozložení zůstalo i v pozdějším kinosále.

Během okupace v letech 1939–1945 byla veškerá kulturní činnost zakázána.

První slavnostní filmové představení po válce se uskutečnilo v Sokolovně 10. května 1946, promítal se sovětský film Ona brání vlast. V té-

mže roce bylo kino patřící TJ Sokol zestátněno a přejmenováno na **Kino Podlužan**. V roce 1948 se odehrálo 210 představení, z toho 49 pro děti. Největší návštěvnost byla ve dnech 27.–29. 3. 1948 na českém filmu „Nevíte o bytě?“. Na obecní dávce bylo MNV z provozu kina odvedeno v tomto roce 31 550 Kč. Promítalo se i nadále v Sokolovně každou sobotu a neděli, z toho důvodu docházelo k rozepřím mezi ředitelstvím kina a TJ Sokol, která zde nemohla uskutečňovat divadelní představení.

Proto bylo rozhodnuto přemístit kino do upraveného obecního hostince, kam byla navezena sedadla z Hodonína, nákladem 190 000 Kč

byl pak objekt upraven. Počet sedadel zůstal přibližně stejný jako v Sokolovně, nejlevnější lístek – do první řady – stál jednu korunu. V nově upraveném kinosále se v září 1950 promítal jako první film Nové Československo. Po zestátnění byl vedoucím kina Stanislav Hlávča, později Stanislav Pleva.

Budova patřila k nejstarším v Lužicích. Od roku 1827 zde byl obecní hostinec, v letech 1878–1908 škola, od roku 1950 kino.

1. dubna 1957 bylo kino převzato do správy místního národního výboru. Ve funkci vedoucího i nadále pracoval Stanislav Hlávča.

Přehled o promítaných filmech:

1957	333 filmů	53 162 návštěvníků	138 430 Kč tržba
1958	269 filmů	39 912 návštěvníků	108 156 Kč tržba
1959	305 filmů	41 689 návštěvníků	120 645 Kč tržba
1960	328 filmů	44 437 návštěvníků	131 498 Kč tržba

Archiv OÚ Lužice

V roce 1959 se prováděla úprava kina na širokoúhlé promítání. Tato úprava stála 100 000 Kč. Několik údajů o návštěvnosti: film Král Šumavy zhlédlo 1077 diváků, Princezu se zlatou hvězdou 1000 diváků. Na sovětské filmy přišlo 12 285 diváků, což je téměř čtvrtina z celkového počtu. Nejmenší účast měl sovětský film Po stopách strachu – pouhých 21 diváků. Promítaly se i zahraniční filmy, např. Vojna a mír – USA, Hrbáč – Francie, Zkáza Titaniku – Anglie. Do lužického kina chodilo mnoho návštěvníků i z okolních obcí.

V šedesátých letech, kdy se začaly promítat divácky úspěšné zahraniční filmy – Tři mušketýři, Poklad na Stříbrném jezeře a další pokračování „mayovek“, Čelisti a jiné atraktivní filmy, seděli diváci kromě sedadel na přistavených židlích, na schodech i na zemi, kino zkrátka praskalo ve švech. Velký poprask nastal, když se v nejnapištější části film přetrhl. Ozýval se ohlušující pískot a paní uvaděčky měly co dělat, aby udržely kázeň

a pořádek. Ale byly to ženy rázné a energické, tak to vždycky zvládly a případné výtržníky vykázaly z kina ven.

Roku 1965 byl kinosál opět zrekonstruován a nově vybaven moderním zařízením a přístroji.

Po roce 1968 nastala normalizace a s ní i zdůraznění spolupráce se Sovětským svazem. Roku 1970 v rámci oslav 100. výročí narození V. I. Lenina byl ve slavnostně vyzdobeném kinosále promítnut zdarma sovětský film Koráby útočí. 11. dubna k 25. výročí osvobození to byl český film Obchod na korze, k 50. výročí VŘSR sovětský film Doktorka Věra.

V roce 1972 zemřel po těžké nemoci vedoucí Stanislav Hlávča a jeho funkci převzal Stanislav Pleva.

V tomto roce se rozvinula spolupráce se Svazem československo-sovětského přátelství, kterým bylo vydáno pro naše kino 98 průkazek

„Přítel sovětského filmu“. Na tyto průkazky mohli návštěvníci chodit bezplatně na sovětské filmy, na které se tak zvýšila návštěvnost a kino získalo čestné uznání za umístění mezi nejlepšími kiny v propagaci sovětských filmů v kraji.

Od 1. ledna 1981 proběhla opět generální oprava kina. Byly provedeny vnitřní úpravy i venkovní fasáda. Po dokončení oprav přestala kino spravovat obec a bylo předáno Okresní správě kin v Hodoníně.

V listopadu 1989 se zde konaly schůze Občanského fóra.

Činnost kina byla ukončena v roce 1994. Ztráta za tento rok dosáhla 88 tisíc korun. Návštěvnost prudce poklesla, kino mělo velkou konkurenci v televizi, kterou mohli lidé sledovat v pohodlí doma a zadarmo. Také vstupné na filmy rok od roku stouvalo.

Jako promítači zde pracovali Stanislav Hlávča, Jiří Lacka, Josef Kotásek, Jiří Lantoš, Radovan Rutar.

Nejnámějšími uvaděčkami byly paní Gajdová a Příkazská. Lístky prodávala paní Mauerová. Ředitel školy dohlížel, aby mládež nepřístupné filmy nenavštěvovala dítká školou povinná.

Po ukončení činnosti byl objekt využíván většinou jako zkušebna pro místní hudební skupiny a v roce 2003 bylo rozhodnuto o částečné demolici. Zbourán byl kinosál, zůstaly prostory prodejny masa a uzenin a prodejna zeleniny Zemědělského podniku Mikulčice. Později byla nahrazena prodejnou oděvů a obuvi. Demolice těchto prostor proběhla začátkem jara letošního roku.

BOURÁNÍ KINA A PROMĚNA PROSTORU U OBECNÍHO ÚŘADU

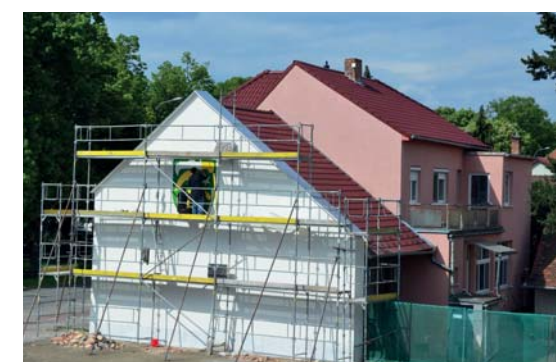
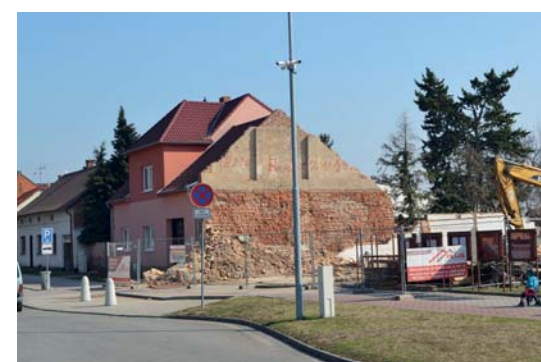

Foto: Petra Lorencová

Děti!

Kino Podlužan Lužice pro vás připravilo
pásmo pohádek

Pátek 19. května v 17.30 hodin Barevný český film - Vstupné 2 a 4 Kčs

ŠILENĚ SMUTNÁ PRINCEZNA

Sobota 20. května v 17.30 hodin Barevný český film - Vstupné 2 a 4 Kčs

O SNĚHURCE

Neděle 21. května ve 13.30 hodin Barevný český film - Vstupné 2 a 4 Kčs

PRINC BAJAJA

Pondělí 22. května v 17.30 hodin Barevný sovětský film

KAMENNÝ KVÍTEK

Vstupné 1 a 2 Kčs

Úterý 23. května v 17.30 hodin Barevný český film - Vstupné 2 a 4 Kčs

**PRINCEZNA
SE ZLATOU HVĚZDOU**

Středa 24. května v 15.30 hodin

ALADINOVA LAMPA

Barevný sovětský širokoúhlý film v české řeči Vstupné 2 a 4 Kčs

Čtvrtek 25. května v 17.30 hodin Barevný český film - Vstupné 2 a 4 Kčs

BYL JEDNOU JEDEN KRÁL

MTZ 39

KINO PODLUŽAN LUŽICE

Vás zve na

tradiční přehlídka filmů

roku 1978

ve dnech 6.–12. října 1978

Pátek 6. října v 17.30 a ve 20 hodin

JEN HO NECHTE AT SE BOJÍ

Česká veselohra s Luďkem Sobotou a Helenou Vondráčkovou v hl. rolích

Mládeži přístupno

Vstupné 4, 5 a 6 Kčs

Sobota 7. října v 17 a ve 20 hodin

KARPATY, KARPATY

Sovětský barevný širokoúhlý film z prostředí II. světové války

Dvojprogram!

Vstupné 5, 6 a 7 Kčs

Neděle 8. října v 18 hodin

FRANCOUZSKÁ SPOJKA

Švanice - Dapadeni

Francoouzský barevný dobrodružný film

Mládeži nepřístupno

Vstupné 8, 10 a 12 Kčs

Pondělí 9. října ve 20 hodin

STIHACÍ NA START

Anglický barevný film

Mládeži nepřístupno

Vstupné 4, 5 a 6 Kčs

Úterý 10. října ve 20 hodin

ČLEN KLANU

Americký barevný film

Vstupné 4, 5 a 6 Kčs

Mládeži do 18 let nepřístupno

Středa 11. října ve 20 hodin

HRA O JABLKO

Český barevný film z lékařského prostředí

Mládeži do 18 let nepřístupno

Vstupné 3, 4 a 5 Kčs

Čtvrtek 12. října v 17.30 a ve 20 hod.

VELKÉ PROSTŘEDKY

Francoouzská barevná veselohra o třech starých dámách a bandě zločinců

Mládeži nepřístupno

Vstupné 4, 5 a 6 Kčs

Pátek 13. října v 17.30 a ve 20 hod.

SITUACE JE VÁŽNÁ,

NIKOLIV VŠAK ZOUFALA

Italský barevný film

Mládeži nepřístupno

Vstupné 4, 5 a 6 Kčs

Pokladna kina je otevřena vždy 1 hodinu před představením!

Přejeme Vám příjemnou zábavu!

MTZ 39

LUŽICKÁ TVRZ

Již v dřívějších letech se ke mně dostávaly zprávy o existenci lužické tvrze. Prý stávala někde u Boří či v lokalitě U Těšické cesty.

Z literatury uvádím: Stávala asi 4 km od Hodonína, poprvé byla připomenuta roku 1324. V roce 1359 ji bratři Rupert, Jarohněv a Stach z Buchlovic přenechali spolu s částí vesnice Vilému z Potštejna. Další zmínky o tvrzi chybějí. Pravděpodobně zanikla koncem 14. století. Dosud nebylo známo, kde stávala.

(Zdroj: Hrad a zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku: Jižní Morava, Praha 1981).

Když jsem pracoval jako archeolog na výzkumné základně v Mikulčicích, oznámili nám v roce 1979 pracovníci tehdejšího zemědělského družstva, že při čištění potoka tekoucího pod tratí Kratiny od Pasunku byly vybagrovány dřevěné kůly. Byl jsem vyslán na místo nálezů.

Bohužel nemohu uvést podrobnější informace ohledně tohoto nálezů, protože vyhotovená dokumentace shořela s administrativní budovou na Valech v Mikulčicích. Že se jednalo o dřevěné kůly, je však nad vší pochybnost. Tenkrát jsme usuzovali na zbytky mostu či opevnění. Pro nedostatek financí se však podrobný výzkum nekonal.

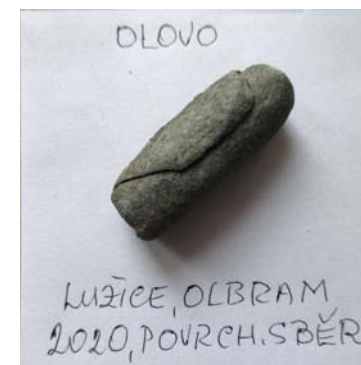
Tato záležitost spala až do doby, kdy byla Zdislavou Pokornou instalována v místním muzeu, tj. ve Starém kvartýru, výstava o všech majitelích Lužic, jak se střídali během let. To ve mně probudilo zájem o lokalizaci místa lužické tvrze.

Nahrála mi současná situace. I nasadil jsem roušku a vydal se se svým psem do terénu. Prošel jsem vinohrad od Boří přes trať

U Těšické cesty (lokalita pravěkých nálezů) a dostal se do jabloňového sadu v trati Kratiny a Kratiny od Pasunku. Dostal jsem se až k potoku, kde byly nalezeny kůly. Této části se říká Olbram. Zde jsem na neza-travných místech mezi jabloněmi udělal takzvaný povrchový sběr. Jeho výsledkem byl nález většího množství keramiky ze 14. století, tři střepy velkomoravské a olovené rybářské závaží.

Je to nádherná poloha – protáhlý ostroh zvedající se vzhůru od potoka a táhnoucí se až k železniční trati.

Jsem přesvědčen, že jsem našel místo bývalé lužické tvrze. Mou domněnku potvrdil i odborník na středověk z hodonínského muzea František Kostrouch, který se mnou prošel tento terén. Další, kdo mi svým tipem určil pravděpodobnou polohu tvrze, je můj bývalý kolega archeolog Rostislav Skopal. Na moji prosbu o určení místa mi určil trať Olbram. Přesné místo by se však muselo určit archeologickým průzkumem, sondáží, vrty nebo geofyzikální metodou.

Nedaleko tohoto místa směrem k Hodonínu se našly při stavbě chaty hroby, pravděpodobně velkomoravské. Nález však nebyl hlášen a hroby byly zničeny. Jižněji blíže ke Kyjovce se při likvidaci naftového vrtu provedl záchranný výzkum a byly zde nalezeny zbytky dvou velkomoravských chalup.

Tato vyvýšená terasa táhnoucí se od Mutěnic až po Lanžhot (bývalý břeh řeky Moravy) byla pro výhodnou polohu a blízkost vody osídlena od pravěku až po středověk.

Radovan Rutar

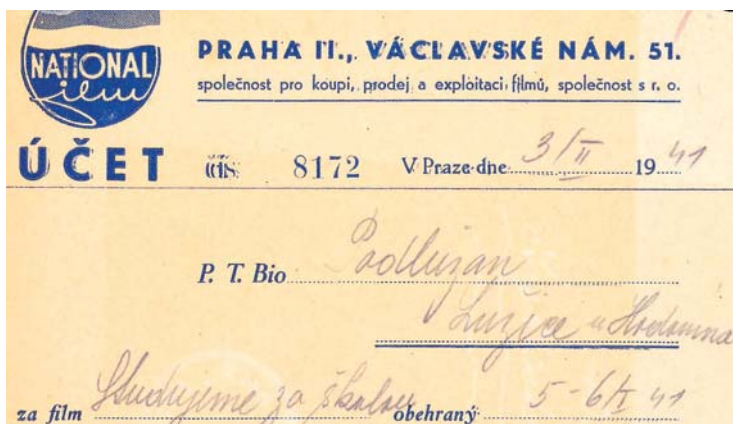

Foto: Radovan Rutar

Poznámka:

V roce 1950 byla zakládána Družstva cestující veřejnosti (DCV), která se starala, aby cestování na železnicích, lodích, leteckých linkách bylo co nejpohodlnější a nejpříjemnější. Zapojeny byly všechny nádražní restaurace, hotelů a některá drobnější zařízení na čs. železnici. Poté ministerstvo vnitřního obchodu pověřilo DCV, aby se ujal dalších úkolů za združení služeb. Tato společnost zahájila provoz také v budově nově otevřeného kina, takže návštěvníci si mohli koupit limonádu, pivo nebo tenkrát velmi oblíbené slané tyčinky, kterým jsme říkali „solky“ a za jednu korunu jich byla plná hrst.

Věra Kotásková
kronikářka

Archiv OÚ Lužice

CO NOVÉHO V MUZEJNÍCH SBÍRKÁCH

V posledním půlroce jsme získali do muzejních sbírek hodně předmětů. Byly to předměty textilní i věcné.

Paní Eva Černá z ulice Velkomoravská nám věnovala ornamentální textilní sadu v jednotném vyšívaném provedení – ubrusy, dečky prostírky – ještě po rodičích Komosných z dvacátých let minulého století a další plátěné výšivky.

Také máme i z minulých let mnoho vyšívaných pokrývek od paní Aleny Jarošové z Velkomoravské ulice.

Krásnou zdobenou starodávnou komodu, která pochází z rodiny Mikušů, jsme dostali od pana Petra Marady. Původ je zřejmý z rodokmenu napsaného na vnitřním víku komody. Její renovace byla časově i fyzicky velmi náročná. Bylo nutné opravit odlomené víko, panty, zhotovit nové nohy a hlavně chybějící spodní šuplík. Výsledek ale stojí za to, jak se budete moci přesvědčit na Starém kvartýru.

Zrekonstruovaná komoda s modrobílou vyšivanou sadou na Starém kvartýru

foto: Petra Lorencová

foto: Petra Lorencová

Dále máme kromě jiných předmětů od paní Marie Skalické ze Záhumní ulice starou váhu i se sadou závažíček a několik starých svatých obrazů. Velmi si ceníme obrazu Panny Marie Lurdské, který je vyroben zajímavou technikou z papírového reliéfu sošky i zlačeného orámování.

foto: Petra Lorencová

foto: Petra Lorencová

Od paní Prokopové z Týnce, příbuzné paní Novotné z Lužic, máme věci i z pozdějšího období, např. sadu kuchyňského nářadí, kterou určitě využijeme a ukážeme při plánované RETRO výstavě.

foto: Petra Lorencová

Téměř všechny uváděné předměty uvidíte při letní výstavě na Starém kvartýru.

Za letopiseckou komisi
Alena Hájková

Příroda – Ekologie

VYHODNOCENÍ TŘÍDĚNÍ ODPADŮ V OBCI LUŽICE

Vážení spoluobčané,

předkládám vám přehled vyprodukovaných odpadů v obci Lužice v roce 2019 a přehled za minulé 4 roky. Z příložené tabulky lze vyčíst drobný nárůst oproti roku 2018 v množství směsného komunálního odpadu i v množství vytríděného odpadu. V posledních pěti letech se množství směsného komunálního odpadu vyvezeného z popelnic ustálilo na cca 560 tun/rok, což

je v přepočtu na občana 190 kg/rok. U tříděného odpadu každý občan Lužic ročně vytrídil 56 kg (plastů, skla, papíru, tetrapaků). Porovnáme-li to s průměrem ČR, který je 51 kg na občana za rok, vychází obec Lužice mírně nad průměrem České republiky, za což vás všechny musím pochválit, protože v minulosti byly roky, kdy jsme byli pod tímto celorepublikovým průměrem.

Množství směsného komunálního odpadu v tunách v letech 2015–2019

	2015	2016	2017	2018	2019
množství odpadu	571,255	578,120	542,360	548,060	555,870
počet obyvatel	2944	2933	2934	2939	2945
kg na 1 obyvatele	194,04	197,30	184,85	186,48	188,75

Množství tříděného odpadu v tunách v letech 2015–2019

	2015	2016	2017	2018	2019
plasty	37,262	36,17	37,479	42,277	43,420
papír	66,113	66,030	71,973	64,346	79,017
sklo	35,581	33,503	33,707	47,886	40,747
kov	12,460	14,440	14,76	15,38	17,4
tetrapak	1,668	1,183	0,255	1,437	1,636
Celkem	153,104	151,326	158,174	171,326	182,220

Další produkované druhy odpadů v tunách v letech 2015–2019

	2015	2016	2017	2018	2019
objemný odpad	571,255	578,68	542,36	548,06	555,87
stavební suť	238	245	263,5	231,72	233,26
bioodpady	379,9	361,72	300,21	267,65	326,78
pneumatiky	5,43	5,1	4,6	4,66	4,96
jedlý olej a tuk	0,015	0,15	0,29	0,34	0,39
nebezpečný odpad	4,61	3,882	2,72	2,515	3,571
uliční smetky	21,6	61,32	36,32	35,97	47,69

Za vytříděný odpad jsme od EKO-KOMU vloni utržili příspěvek ve výši 320.296,50 Kč. Budeme-li ještě více třídit, bude příspěvek vyšší a méně zaplatíme za uložení odpadu na skládce. Odpady, které přivážíte na sběrný dvůr, je nutné také roztřídit, a to dle pokynů obsluhy sběrného dvora. Do kontejnerů na bioodpad (i vedle něj) nepatří žádný jiný odpad než tráva, listí a větve. V letošním roce bylo zřízeno další místo na

ukládání bioodpadu – za kapličkou na ulici Březová. Vytipováváme nová místa na přesun některých sběrných hnízd, probíhají jednání ohledně sběru kovových obalů se společnostmi TESPRA a EKO-KOM.

S přáním, ať nás odpadky nezavali

*Jakub Buchta
místostarosta*

PŘEHLED VÝVOZŮ POPELNIC OD DOMŮ V 2. POLOLETÍ 2020

8. 7. 2020

22. 7. 2020 + pytle

5. 8. 2020

19. 8. 2020 + pytle

2. 9. 2020

16. 9. 2020 + pytle

30. 9. 2020

14. 10. 2020 + pytle

28. 10. 2020 (státní svátek, termín bude upřesněn)

11. 11. 2020 + pytle

25. 11. 2020

9. 12. 2020 + pytle

23. 12. 2020

PROČ MÁ MÍT ŠTĚRK PŘEDNOST PŘED PITNOU VODOU?
KAUZA POKRAČUJE...

Záměr soukromé firmy, těžby štěrkopísků v Uherském Ostrohu, prošel od roku 2006 několika procesy posuzování. Problémem bylo, že těžební prostor je umístěn v těsné blízkosti strategického prameniště Bzenec-komplex pro 86 měst a obcí Jihomoravského kraje [okr. Hodonín, Břeclav] a dvě obce Zlínského kraje, jde tedy celkem o více než 140 tisíc obyvatel.

Původně bylo žádáno o těžbu v rozsahu 400 tisíc tun za rok, pak došlo k úpravě na 350 tisíc tun za rok. Tyto záměry byly sice projednány, ale nikdy nebylo posuzování dokončeno. Znalecké posudky je vyhodnocovaly jako velké riziko pro vodní zdroj Bzenec-komplex. V roce 2010 byl na Ministerstvo životního prostředí ČR podán další návrh na EIA, který byl v roce 2012 aktualizován, upřesněn na 200 tisíc tun za rok. I přes mnoho zamítavých stanovisek byl kladně posouzen a Ministerstvo životního prostředí ČR v roce 2015 vydalo souhlasné stanovisko k těžbě.

Velmi zajímavá v tomto procesu byla účelovost celého posuzování. Negativní stanoviska správních orgánů byla nestandardními postupy měněna, dokonce byla Ministerstvu zdravotnictví ČR odňata příslušnost z Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, která se vyjadřovala velmi negativně a jasně vyjadřovala obavy o kvalitu pitné vody. Pravomoci byly převedeny na Krajskou hygienickou stanici Zlínského kraje, která vydala kladné stanovisko. A proč ne, vždyť obyvatel Zlínského kraje se zásobení vodou nedotýká tolik. Nestandardnost v postupech některých správních orgánů konstatovala a velmi podrobně popsala nakonec i veřejná ochránkyně práv. Její zpráva však nikdy nebyla Ministerstvem životního prostředí ČR ani báňským úřadem vzata v úvahu, stejně jako závěry dvou petic projednaných v Poslanecké sněmovně v roce 2014 a v Senátu v roce 2018.

Na velká rizika těžby a negativní ovlivnění vodního zdroje jasně upozorňuje i stanovisko České geologické služby z roku 2017. Kromě jiného uvádí, že odtěžení stropního izolátoru hlin a odkrytí hladiny podzemní vody je nezvratný proces, který zvyšuje zranitelnost významného vodního zdroje. Vzhledem ke strategickému významu zdroje Bzenec-komplex je nezbytné vyloučit všechna negativní ovlivnění těžbou a jejími důsledky. Příslušné orgány (Ministerstvo životního prostředí ČR, báňský úřad) ani nebraly v úvahu dopady změn na klima a na prohlubující se sucho zřetelné od roku 2015. Přes všechny námitky obcí, spolků a Jihomoravského kraje

bylo nakonec v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně o stanovení dobývacího prostoru dne 19. 5. 2020. Nejde jen o administrativní vymezení území, jak se snaží Ministerstvo životního prostředí ČR uklidňovat. Firma již může připravovat těžbu, neboť procesem EIA byly posouzeny i hornické práce, nejen hranice a kapacita těžby.

Český báňský úřad Praha prostě v celém odvolacím řízení rezignoval na ověřování skutečného stavu, ověřování aktuálních podmínek v území, nezabýval se hodnocením nových podkladů, pouze mechanicky přebíral závěry EIA. Nevnesl do řízení žádnou vlastní úvahu, i když mu to alibisticky doporučil sám ministr životního prostředí ve svém stanovisku ze dne 4. 12. 2019. Ještě v lednu 2020 ministr v tisku uvádí: „Upozornili jsme báňský úřad na nové skutečnosti, kterými by se měl nejenom s ohledem na změnu klimatu a přetrvávající suchu zabývat.“ Nu, papír snese vše a vše lze také vykládat dvojím způsobem.

Obce jsou připraveny podat správní žalobu k soudu, požádat soud o odkladný účinek a zúčastnit se protestního pochodu „Za vodu pro lidi“. Ten se měl uskutečnit dne 25. 4. 2020, ale kvůli koronaviru byl přeložen na 13. 6. 2020. Pochod měl tři výchozí stanoviště: Moravský Písek – náměstí, Veselí nad Moravou – areál koupaliště a Uherský Ostroh – zámek. Cílem pochodu bylo vyjádření nesouhlasu občanů s plánovanou těžbou na místě samotném. Až těžba negativně ovlivní životy nás všech, bude již příliš pozdě. Pitnou vodu nám už nikdo nikdy nevrátí!

*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*

Sport

ZPRÁVY Z HŘIŠTĚ

Máme tu začátek června a nám se pomaloučku chýlí letošní fotbalová sezona ke konci.

Přeji pěkný den ze zeleného povrchu. I když popravdě – jaká sezona? Z důvodu pandemie koronaviru se všechny soutěže zastavily 15. března a už se nerozběhly. Tedy alespoň ty krajské či okresní, kde máme zastoupení i my.

CO TO PRO NÁS ZNAMENÁ?

Sezona nám skončila bez závěrečného výsledku a bez tabulek, nikdo nesestupuje, nikdo nepostupuje. Jediný problém pro nadcházející sezonu, který ovlivňuje soutěže a týká se i Lužic, je ten, že nejsou hráči. Pokud nemáte hráče, ani koronavirus nezmění situaci. I proto v Lužicích skončilo družstvo žáků a dorostu. Prostě a jednoduše nemá kdo hrát a není kde čerpat nové kluky. Okolní obce či města již to postihlo před cca 2–3 lety, nás i přes velkou snahu letos. V mužstvu žáků zůstalo 5 hráčů, u dorostu je nás 9. Hraje se ale v 11 hráčích. A tak někteří naši kluci odchází na roční hostování do Ratiškovic, někteří do Břeclavi a někteří jdou podpořit spojené mužstvo Mutěnic, Dubňan, Svatobořic. Někteří také s fotbalem skončili, třeba kvůli škole. Co bude za rok je momentálně ve hvězdách.

I když je situace nelichotivá, máme tu pěkný sportovní areál, který se samozřejmě musí udržovat. Snížením počtu zápasů se nám objevily volné kapacity, a tak se budeme snažit hřiště obsadit okolními mužstvy. Už v den psaní tohoto článku (6. 6. 2020) zde probíhá pod hlavičkou sportovní agentury eFKa Hodonín mezinárodní turnaj mladší

a starší přípravky dívek za účasti hráček Frýdku Místku, Baníku Ostrava, Interu Bratislava, FK Znojmo nebo FK Hodonín. Následovat by měl 20. 6. 2020 opět mezinárodní turnaj mladších a starších dívek. Zde se o účastnících ještě jedná. Mezi další plány patří uspořádání fotbalového kempu v červenci a srpnu, kempu brankářů a brankářek nebo mezinárodního turnaje žen v polovině srpna. Doladuje se i soustředění hráček Viktorie Plzeň nebo letní liga přípravky. Vše samozřejmě záleží na momentální situaci, na obsazenosti a také na stavu hřiště. Bohužel, máme jen jednu hrací plochu, která chce někdy i odpočívat. Když ji zničíte, přijdeme o to jediné, kde se může hrát.

Jediná venkovní fotbalová akce, kterou jsme v jarní a začátku letní doby absolvovali, je finále halové ligy mladších a starších přípravky. Abych vše uvedl na pravou míru. Od listopadu 2019 se každoročně hraje v naší hale turnaj okresní halové ligy přípravky a žáků. Bohužel v době plánovaného finálového turnaje nás zasáhl koronavirus, a tak se neodehrál v plánovaném termínu. Po dohodě zúčastněných mužstev bylo naplá-

nováno dohrání tohoto finále na 6. 6. 2020 a 7. 6. 2020 v Šardicích jako venkovní turnaj. Na ten se probíjely i přípravky Lužic. Bohužel v době psaní tohoto článku ještě nebyly známy výsledky, a tak je podrobněji budu uvádět až v dalším vydání Lužického zpravodaje.

A co bude teď následovat? Jak jsem uvedl výše, proběhnou v našem areálu nějaké turnaje a kempy. Hráči Lužic mají letní pauzu, která bude přerušena jen každoročním turnajem „O pohár starosty obce Lužice u Šternberka“, který je letos plánovaný na 25. 7. 2020, tentokrát u našich kamarádů. A abych nezapomněl, proběhne odložený dětský den, který bude ukončen exhibičním fotbalovým zápasem s družstvem SIGITEAM, mužstvem bývalého reprezentanta ČR – Horsta Siegla. Akce je plánována na pátek 3. 7. 2020. A hned následující den, tj. sobota 4. 7. 2020, se bude na našich kurtech konat každoroční tenisový turnaj veteránů.

Snad jsem nic nezapomněl. Všem vám přeji příjemné prožití léta a těším se na brzkou shledanou třeba na fotbalovém hřišti.

*S pozdravem
Petr Slatinský*

VETERÁN CUP – LUŽICE 2020 MEMORIAL JARY NOVÁKA

12. ročník turnaje čtyřher veteránů

Sobota 4. 7. 2020

Prezentace od 8.30, začátek v 9 hodin

Tenisové kurty TJ Baník Lužice

Občerstvení zajištěno • Zvou pořadatelé

SPORT V LUŽICÍCH V KARANTÉNĚ A PO NÍ...

Nedá se ani říci, že se vše zastavilo ze dne na den, ale přímo z hodiny na hodinu. Tehdy se musela zavřít všechna sportoviště, fitcentra a sportovní haly. V ten moment začnete přemýšlet – a co budeme dělat? Ale každý si poradil po svém. Sportovci i nespportovci. Všichni vyrazili do přírody na procházky, kolo, brusle. Doma vznikaly provizorní posilovny. Trenéři a instruktoři vůbec nezaháleli a internetem svištěly on-line hodiny jógy, tabaty, kruhových tréninků... a také virtuálních běžeckých i překážkových závodů.

V průběhu karantény nám uzavřeli i Sokolovnu, na které již probíhá rekonstrukce.

Naše závody i naplánovaná školení, to vše bylo zrušeno nebo posu-

nuto na neurčito. I náš překážkový závod WINE RACE, na který jsme se po roční pauze moc těšili, musel být pro letošní rok úplně zrušen.

Během května se začalo vše pomalu vracet tam, kde jsme v březnu skončili.

Jsme rádi, že je hojně využíváno workoutové hřiště u Sokolovny. Tam i my teď až do podzimu budeme trávit hodně času a trénovat. Zde moc prosíme o udržování pořádku a pozor na vlastní bezpečnost při cvičení.

Naši malí sokoláčci už také mají své středy a tráví je společně venku na hřišti.

První sobotu v červnu jsme měli konečně možnost si vyrazit na běžecký závod. Seriál závodů Běhej lesy to dokázal zorganizovat tak, aby byly splněny veškeré podmínky a my si na Vysočině užili zase trochu adrenalinu na tratích o délce 12 km a 21 km.

Byla to doba zpomalení a zamýšlení se. Určitě i sblížení rodin, přátel, úzkých komunit. A i když to nebylo lehké, zvládli jsme to. Možná aspoň chvíli si budeme věcí, které byly pro nás samozřejmostí, více vážit.

*Za SRTG Podluží
Blanka Lukovská*

FITNESS CENTRUM LUŽICE

Blížící se jaro nám nepřineslo dobrou zprávu. 12. 3. 2020 jsem musela zavřít fitness centrum a zrušit všechny sportovní aktivity, které u nás probíhají.

Byly zrušeny i jarní soutěže ve fitness, na které se za fitcentrum registrované u SKFČR připravují tři závodnice.

Barbora Kopková – body fitness
Barbora Slavíková – bikiny fitness
Natálie Bilíková – fitness děti

Svoji jarní přípravu musel přerušit i nadějný zápasník v řecko-římském zápase Jakub Šimčík, který lužické fitcentrum využívá k silové přípravě.

Ani jeden z výše zmíněných nepolevil a rozhodli se pokračovat dál v přípravě s tím, co dům dal.

Věřím, že jejich cílevědomost a odhodlání sklídí plody na soutěžních prknech začátkem podzimu 2020.

Koncem dubna přišla dobrá zpráva a fitcentrum se po dlouhých dvou měsících mohlo za určitých hygienických opatření otevřít.

Moc ráda jsem opět viděla nadšené sportovce, kteří se těší na to, jak si dají pořádně do těla a doladí formu na léto.

Chod se pomalu vrací do normálu a náš tým trenérů a lektorů vás rád uvidí opět ve fitcentru a na skupinových lekcích – KRUHOVÝ TRÉNINK, JUMPING, TRX.

Přeji všem pevné zdraví

*Zdenka Veselá
fitness centrum Hala Lužice*

KONTAKTY:

Fitness centrum, Kruhový trénink, TRX
Zdenka Veselá 739 656 420,
Markéta Švarcerová 733 450 934

Jumping
Blanka Lukovská 777 148 984,
Kateřina Trsová 606 849 327

FB: Fitness centrum – Hala Lužice
FB: Jumping Lužice

Okénko Joži Trefy Poděkování

Moji milí, o čem jiném bych měl dneska psát než o koronaviru. Teď už su znalec, ale než toho byly plné noviny a televize, tak sem si nejprv myslel, že se to jmenuje kolonavis. To sem teda nevěděl, esli to má súvislost s bicyklem nebo kolonama na dálnici, tak sem potom dával větší pozor, jak to v tych zprávách budú říkat. No a slyšel sem zas, že korunavirus. Tak to ve mně hrklo, aby krom obchodů aj nejaká havěť požírala peníze, to sa mně zdálo už trochu moc, tak sem dával eště větší pozor a teď už to vím teda úplně přesně (asi tak jak všeci), že to je koronavirus.

A s takým prý není žádná sranda, a protože nejmladší nejsu, ale papučama zatřepat bych take eště nemusel, tak sem to vzal velice vážně. Hned sem si nachystal palicu, že jak to potkám, tak to plésknu, a bude po koronaviru. No ale to né, to je prý tak malé, že to ani s brýlami netrefím, prý mám čučat doma nebo si aspoň nasadit nejaký náhubek, abych to nechytíl, když už nekam půjdu. Tak to, vážení, nebyl problém, moja to totiž vzala take velice vážně. Vytáhla šicí stroj a místo toho, abysme sa vyvalovali v peřinách, když teda máme byt doma, tak sme z nich měli našíté rúšky snád' pro celú dědinu.

To sem vám pak došel jednu hladný z výletu – z obyváku do kuchyně na oběd, na plotně bublá veliký kastról, zaradoval sem sa, že v takém sa vždycky vaří gulášek. Oddělám křídélku a houby gulášek – rúšková sa vařila! A jelikož na polévky moc nejsu, kór na takové, tož sem byl o hladu furt. Ale dobře tak – aj byli lidé, kteří si ty náhubky ušít neuměli nebo nemohli, takže díky za tych, co šili aj pro druhých.

Take mně poradili, že je potřeba dezinfikovat alkoholem. No, a tak když to beru vážně, tak sem teda dezinfikoval neenom zvenku, ale aj zevnitř, protože jistota je jistota. Důfám, že to teda nebylo enom tú dezinfekci, ale zdálo sa mně potom, že lidé sú k sobě jacísi milejší, ohleduplnější a nápomocnější. To sem si říkal, že na tem světě je stejně furt pěkně, koronavirus nekoronavirus.

A hlavně víte co? Aj když tady ten návštěvník s nama bude dál, nakonec dojde doba, kdy už nás nebude tak děsit a dojdú zas jiné problémy. Snád' si budem pamatovat aspoň tú lidskú súdržnosť a vlastně eště jednu věc: že je důležité brat také věci vážně, ale zároveň sa z nich nepos...

Váš Joža

Vážení a milí spolupracovníci (dnes už bývalí),

vzhledem k mému náhlému odvolání, bohužel bez udání důvodu, z funkce předsedkyně kulturní komise k 31. 5. 2020 (k tomuto datu jsem v ní tedy definitivně ukončila svou činnost) volím tuto formu poděkování všem bývalým spolupracovníkům a skvělým lidem, které jsem za dobu svého působení v této komisi potkala. Děkuji vám všem za vaši obětavou a přínosnou práci pro zlepšení kulturního života naší obce.

Velký dík patří i vám — občanům Lužic, kteří jste na naše akce chodili a tím naši činnost podporovali.

Své další aktivity budu nadále věnovat Starému kvartýru, kde připravujeme spoustu nových zajímavých akcí, na kterých vás ráda uvítám.

Tatiana Hromková

Obecní úřad Lužice děkuje paní **Aleně HÁJKOVÉ** za dlouhodobou pečlivou a zodpovědnou starost o muzejní sbírky v obci, jež byly precizně evidovány a udržovány. Poděkování patří také panu **Jaroslavu HÁJKOVI** za důkladnou a pečlivou renovaci sbírek.

Stejně tak děkujeme **Mgr. Tatiáně HROMKOVÉ** za dlouhodobé zodpovědné působení na kulturním poli v rámci kulturní komise. Její stopa byla patrná na řadě koncertů, divadel, absolventských programů, vítání občánků atd.

Věříme, že se s oběma dámami budeme dále setkávat při různých kulturních a společenských událostech v obci.

Děkujeme.

Starost o muzejní sbírky převzala paní **Petra Lorencová**, novou předsedkyní kulturní komise se od 1. 6. 2020 stala paní **Jana Maršálová**.

Mnoho zdaru v nové roli.

*Tomáš Klásek
starosta*

**Současně s tímto číslem Lužického zpravodaje
dostáváte do svých schránek také přílohu,
která je věnována 770. výročí
první zmínky o naší obci.**

**Na zpracování této přílohy se podíleli
členové redakční rady.**

LUŽICE 1250-2020

Zpravodaj obce Lužice
vychází 4x ročně.

Periodický tisk územního
samosprávného celku

Redakce Lužického zpravodaje:

Mgr. Lenka Doskočilová,
Lenka.Kuci@seznam.cz

Eva Grufíková,
E.Malanikova@seznam.cz

Mgr. Tereza Hemzová,
hemzova.terez@gmail.com

Mgr. Zbyněk Hromek,
HromekZbynek@seznam.cz

Mgr. Jiří Hubačka,
jiri.hubacka@seznam.cz

Mgr. Tomáš Klásek,
starosta@luziceuhodonina.cz

Věra Kotásková,
verko@seznam.cz

Mgr. Petra Lorencová,
lorencova@luziceuhodonina.cz

Redakce si vyhrazuje právo
na běžnou úpravu rukopisů.

Čtvrtletník slouží k informování
občanů Lužic, není periodikem
žádného politického subjektu.
Redakce zveřejňuje pouze články,
u kterých je znám autor.
Fotografie jsou z archivu OÚ
a od autorů článků.

Grafická úprava a tisk:
Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

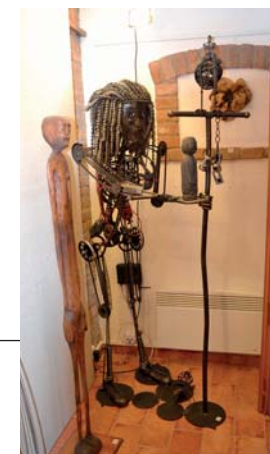
Povoleno OkÚ Hodonín,
registrační číslo
vydané Ministerstvem kultury
ČR – MKČR E 12422,
náklad 1200 ks.

obec@luziceuhodonina.cz
www.luziceuhodonina.cz

VERNISÁŽ NA STARÉM KVARTÝRU

Foto: Petra Lorencová

LUŽICKÁ MÍLE ↗ ROCK LUŽÁK ↘

Foto: Petra Lorencová

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**